

OŠ „Petar Zrinski“ Čabar

MLADI GORAN

Učenički list

Br. 39



40 GODINA UČENIČKE ZADRUGE

Šk. god. 2012./2013.

UVODNO SLOVO

Dragi čitatelji!

Pri završetku školske godine, a uz naš Dan škole, izlazi 39. broj našeg učeničkog lista „Mladi Goran“. Pripremili smo vam različite sadržaje iz života i rada u našim školama, uspješne, zanimljive i nagrađene projekte i istraživačke radove, a ponajviše lijepih literarnih i novinarskih uradaka – pjesama i sastavaka (najviše o zimi koja je bila duga i bogata snijegom, Globovci su u Gerovu izmjerili ukupno 532 cm snijega).

Promišljanja o životu i svijetu koji nas okružuje iskazali smo u stihovima i u prozi, ovjekovječili fotografijama i učeničkim crtežima. Mnogi od njih su i nagrađeni i pohvaljeni na brojnim natjecanjima i smotrama u koje smo se uključili ove školske godine.

IMPRESUM

Mladi Goran broj 39

Šk. god. 2012./2013.

List učenika OŠ „Petar Zrinski“ Čabar

Područne škole: Gerovo, Tršće, Prezid i Plešće

Adresa uredništva:

OŠ „Petar Zrinski“

Narodnog oslobođenja 5

Čabar 51306

tel. 051/821-147

fax. 051/821-016

E-mail: os-cabar-001@skole.t-com.hr

Izdavač:

OŠ „Petar Zrinski“ Čabar

Za izdavača:

Ivan Kvesić, prof.

Uredništvo:

Anja Hoge, 8. razred Čabar

Maja Turk, 8. razred Prezid

Tihana Arh, 7. razred Tršće

Zlatko Rendulić, 8. razred Gerovo

Učitelji razredne i predmetne nastave,
stručni suradnici:

Ines Petelin, prof.

Vilma Žagar, prof.

Ksenija Petelin, prof.

Tiskarski slog: Desanka Šoštarić

S a d r ž a j

- Učenička zadruga „Mrav“- 40 godina rada
- Literarni i novinarski radovi
- Odgoj i obrazovanje za ljudska prava i demokratsko građanstvo: projekt „Čitanje je cool“
- Festival znanosti
- Čitamo mi, u obitelji svi
- Najbolje učeničke eko-fotke
- The Globe projekt – Utjecaj čovjeka na život u Biškom potoku
- Županijska i državna natjecanja i smotre
- Naši osmaši

NAŠA UČENIČKA ZARUGA "MRAV" SLAVI 40. ROĐENDAN!

Od 1973. godine u našoj školi radi Učenička zadruga " Mrav". Tada su vrijedne ruke mladih zadrugara i njihove voditeljice, gospođe Fanike Krulić, obnovile školske vrtove i voćnjake.

Budući da u našim mjestima nije bilo papirnica i knjižara, školski pribor nabavljala je i prodavala naša učenička zadruga. Osim tih vrijednih aktivnosti, odradili su i mnoge druge poslove i ostavili nam dragocjenu tradiciju učeničkog zadrugarstva u naslijeđe.

Danas nakon 40 godina naša Učenička zadruga " Mrav" radi u šest sekcija:

- 1.Tradicionalni ljekoviti pripravci, sušenje voća i ljekovitog bilja
- 2.Školski vrtovi, voćnjaci i kompostiranje
- 3.Izrada ukrasnih i uporabnih predmeta
4. Recikliranje papira
5. Očuvanje baštine
6. Foto- video grupa i tisak



Mladi zadrugari rade i na istraživačkim radovima koji se predstavljaju na državnim smotrama učeničkih zadruga. Do sada je UZ " Mrav" predstavila ove istraživačke radove:

- "Znanja o baštini maštom oblikujemo u čabarske suvenire", 2. mjesto XVII. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske, Zadar 2005.
- "Cukle i cuklari iz Čabra", predstavljeno na XVIII. smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske, Šibenik 2006.
- „Šindra – očuvanje starog zanata“, 3. mjesto, XIX. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske, Trogir 2007.
- Goranska kuća - goranski suvenir, XXI. smotra učeničkih zadruga u Puli 2009.
- Limes - trag starih Rimljana u čabarskom kraju, XXIII. smotra učeničkih zadruga, Opatija 2011.
- Medvjedi luk- kako ga koristiti i prepoznati, XXV. smotra učeničkih zadruga, Zagreb 2013.

Učenička zadruga "Mrav" sudjelovala je do sada na svim županijskim smotrama i svojim postignućima osvajala pravo nastupa na državnim smotrama.

Ove školske godine nastupili smo čak na dvije Državne smotre učeničkog zadrugarstva: u Primoštenu (16.-19. listopada 2012.) i u Zagrebu (18.-20. svibnja 2013.).

Ove školske godine na Državnim smotrama našu UZ " Mrav" predstavili su:

Primošten:

- Izabel Maria Rajšel, 8. razred
- Anja Hoge, 8. razred
- Stella Ožbolt, 8. razred

Zagreb:

- Bartol Janeš, 5. razred
- Dorian Loknar, 7. razred

Voditeljice: Sanja Janeš, Ksenija Petelin i Silvana Šebalj-Mačkić.

Osim tih nastupa, imali smo i Županijsku smotru učeničkih zadruga u Bribiru gdje su proizvode od medvjedeg luka predstavili učenici 5. razreda:

Magda Hudolin, Patricija Štimec, Bartol Janeš i Karlo Žagar.

Voditeljice: Sanja Janeš i Silvana Šebalj-Mačkić.

Na toj smotri osvojili smo 3. mjesto.

Djeca usvajaju tehnike i vještine oblikovanja gline, drva, pirografiju, čuvaju baštinu zavičaja i uče živjeti u skladu s prirodom.

U rad se uključuju i vanjski suradnici: roditelji, bake i djedovi, obrtnici, udruge, poznavatelji prirode i vještina oblikovanja uporabnih predmeta od prirodnih materijala.

Suradnja, bogatstvo baštine i priroda oko nas glavni su pokretači rada i uspjeha u Učeničkoj zadruzi " Mrav".

Zahvaljujemo svima koji su se na neki način uključili u rad UZ " Mrav" i pomogli mladim zadrugarima u radu i postizanju uspjeha na Županijskim i Državnim smotrama.

Nadamo se da će rad UZ " Mrav" i nadalje biti uspješan.

Voditeljica UZ " Mrav": Silvana Šebalj-Mačkić



PIŠEMO I STVARAMO PJESME I PROZU

Nagrađeni, pohvaljeni i ostali uspješni i zanimljivi literarni radovi

Žive riječi

Riječi mogu biti velike i male, lijepe i ružne. Jeste li znali da neke riječi imaju zube? Takve nas riječi grizu kad ih čujemo, a to jako boli. Postoje i riječi koje imaju brze noge. One vam pobjegnu iz usta pa odaju neku tajnu. Lijepo riječi imaju nježne ruke pa nas grle i čuvaju. One imaju i oči pa vide kada trebaju nekoga utješiti i pohvaliti. Lijepo riječi su jake, čine nas sretnima. Otvaraju čak i željezna vrata te grade most između ljudi. Da bi se taj most mogao lakše prijeći trebalo bi ih češće znati reći. Zato si prijatelji govore lijepe riječi, a to su: molim, hvala, izvoli, oprost.

Jan Kocet 2. razred
Čabar

Zemlja je naše blago

Zelena je boja livada i polja,
siva je boja planina i gora,
plava je boja oceana i mora.
Žuto Sunce radosno grije,
Mjesec nad Zemljom veselo bdi.

Svakom živom biću
život ti si dala,
za svako dobro djelo
ti nam kažeš hvala.

Zemlja je naše blago
i na svemu joj
HVALA!

Mateo Kovač 6. razred
Čabar

Moj zavičaj

U mojem gorskom kraju
smreka i jela kraljice su.
Kada vjetar zasvira u krošnjama,
njišu se kao na balu.
Planine, ko divovi hrabri,
čuvaju moj rodni kraj,
potoci bistri žure
Čabranki i Kupi u zagrljaj.
Volim svoj zavičaj
i zbog prirode i zbog ljudi.
Sretna sam i bezbrižna
kao ptica koja me svako jutro budi.

Melanie Lakota 5. razred
Prezid

Moj kraj

Ko videš zjelen raj,
tu je moj gorske raj.

Ko vutra pjete zapapejva,
ceua dalina uoži.

Te je duoste šiš, a pounu prazneh.
Da bar v sake uod nih nejdu žive!

Ko tičke papejvajo,
ledi se na nivo spravljajo.
Na se strani je galama,
hetajo dejuat zak bu tama!

Rejka vesiuo žubore.
Sonce se jačje greje
i čez veje
ledjon i zjemle se smeje.

Ne murje ne Alpe
nejmajjo takejh lepati
ko moj kraj
ko se vutra v sonce zlati.

Dragutin Tomac 6. razred
Gerovo

Vrapčić

U rano jutro, vrapčić promrzao
na moj zaleđeni prozor je pokucao.
Tražio je mrvicu kruha,
da utaži glad svog trbuha.
Prozor sam otvorila,
mrvicama ga nahranila.
I od tada svako jutro vrapčić taj
dolazi po svoj zalogaj.

Isabela Turk 3. razred

Tršće



Doris Ožbolt, 1. razred Prezid

Ljepota mog zavičaja

Ljepota je cvijet na livadi,
ljepota je sunce koje sja.
Ljepota je jela u šumi,
ljepota je ptica na grani.
Ljepota je nebo plavo,
ljepota je selo moje malo.
Ljepota je potok koji teče,
ljepota je mirno proljetno večer.
Ljepota u Gorskom kotaru živi
i raste na svakom koraku.

Matija Malnar 2. razred
Gerovo

Čebranska šuma

Ni polja, ni njive,
ni kruške, ni slive
nejso pasibne
ko čebranska šuma.
Dok potoke šemijo,
a vejtne grmijo
i veje pamikajo,
a ževale pa listje stajijo.
Ke tičke papejvajo
i majhne čuvajo,
dok nebeden ne glida
hitru se skrivajo.
Mejdvejdke se jegrajo,
pa pade se teklicajo,
mame nagajajo
je uoblejko vmaživajo.

Lea Žagar 6. razred
Čabar

Maja šula

V maje šule je vesiuo,
na odmore ko žbilce letimo.

Nej nas duaste i sve se paznamo
pa se sve skep jegramo.

V šule pounu i večimo
pa damu zos pouno guavo grimo.

Pa poudne zadačo napišemo,
pole pa serije na televizije glidamo.

Jutre pa spit spačitka
i tak sve do pitka.

Lea Wolf 6. razred
Prezid

Moj zavičaj

Jutarnje sunce obasja mi lice,
počinje dan i završava nočni san.
Gledam oko sebe svoj najljepši kraj,
moj zavičaj.
Tu sam rođena i veselo se igram,
šareno cvijeće berem
i po zelenim brdima trčim.
Moj zavičaj je najljepši od svih,
tu su dobri ljudi i dobrota sva.
U ovom zavičaju ostat ću ja.

Tanja Tušek 2. razred
Gerovo

Kad su prijatelji važni

Prijatelji su važni
kada si bolestan.
Prijatelji su važni
kada si radostan.
Prijatelji su važni
na putu u školu.
Prijatelji su važni
kad si na moru.
Prijatelji su važni
za pucanje u gol.
Prijatelji su važni
da ti nestane bol.
Prijatelji su važni
za stvaranje galame.
Prijatelji su važni
da ti uljepšaju dane.
Prijatelji su važni
za veselje i igru.
Prijatelji su važni
da ti olakšaju brigu.

Vanja Pantar 3. razred
Prezid

Problem anga osmaša

Bliže se vrijeme
ku morem zbrat
v kiro srejdno šulo
se upisat.
Ne vejš kaj treba večit,
a za duobre ocejne
se treba pomučet.
Ku be bar vejdu
kiro škuolo be zabrou,
sjebe, mame i tate
problem be rejšu.

David Kuzele 8. razred
Čabar

Škuola

Saku jutro ranu stanen
da škuolski autobus vjamen.
Uon me pile v Čeber v škuolo,
tude v časeh ke nejman vulo.

Seglih v škuolo gren rat,
sej zmano gre tude moj brat.
Skep večimo sake dan
da me zbog ocejn nej sran.

Je na kraje škuolu gren rat
če prav muren zjutra ranu stat.
Tu me paše
zak viden moje pajdaše.

Goran Janeš 8. razred
Čabar



Nikola Urh, 4. razred Čabar

Tršće, malo mjesto u Gorskom kotaru

Imam sreću živjeti u malom gorskokotarskom mjestu Tršću okruženom gustim šumama i visokim planinama. Svako godišnje doba čini moj kraj posebno lijepim, ali na drugačiji način.

Meni je najljepši u proljeće kada se priroda budi i posvuda se čuje veseli cvrkut ptica. Zelene livade, polja i brežuljci okićeni su šarenim cvjetićima, a krošnje voćaka bijelim i ružičastim. Sve miriše. Ljudi su sretni jer je duga zima napokon završila. Marljivo pripremaju oranice za sjetvu. Djeca odlaze na igralište ili voze bicikle.

Ljeti u mojem kraju nema prevelikih vrućina. Rijetki su dani kada moramo potražiti zaklon od sunca u sjeni neke velike gostoljubive krošnje. U šumi beremo ukusne plodove poput borovnica, jagoda i malina. Ako nekoliko dana i odemo u primorske krajeve na ljetovanje, jedva čekamo da se opet vratimo kući.

Jesen sa sobom donosi mnoštvo ukrasnog lišća koje na podu stvara šuškavi tepih. Volimo njime trčati i razbacivati suho lišće na sve strane. Sa svojim obiteljima skupljamo gljive i poslije uživamo u njihovom okusu.

Priroda se pred zimu malo umori pa se pripremi za dugi san pod snježnim pokrivačem. Stariji se snijegu ne vesele, ali ga mi, djeca, jedva dočekamo. Dobro se utoplamo, uzmemo saonice pa jurimo niz zaleđeni brežuljak.

Meni je moje Tršće uvijek prekrasno. Volio bih zauvijek u njemu živjeti.

Luka Lipovac 6. razred
Tršće

Moj zavičaj

Moj zavičaj je Gorski kotar. On je lijep u svako godišnje doba, a najljepši mi je u jesen. U jesen sam često kod djeda i bake u Prezidu. To je malo mjesto blizu Slovenije. Okruženo je šumom. Šuma je tada jako šarena i idem s djedom u berbu gljiva, a ponekad i u lov na puhove. On mi priča priče o svom djetinjstvu i kako se igrao u ovoj šumi. Zamišljam slike djedovih priča i cijela šuma oživi. Idemo i na brdo koje se zove Vražji vrtoc. Tamo skupljamo ljekovito bilje. Kada se umorimo, sjednemo i promatramo bijele vrhove Alpa. Na Vražjem vrtcu se nalaze i ostatci rimskog zida Limes. Djed ima pčele. Pomažem mu oko njih. Puno sam naučio o pčelama. U jesen beremo plodove u našem voćnjaku i mama od njih sprema zimnicu. Najljepše mi je noću kada sjedimo u voćnjaku i slušamo žabe kako krekću s obližnje bare. U djedovom vrtu često vidimo srne koje dođu pojesti nešto povrća. Volim svoj zavičaj jer je uvijek pun boja i mirisa.

Jan Kocet 2. razred
Čabar

Kako dan provodi mene

Najprije krevet ustane s mene, zatim me odjeća odjene i cipele me obuju. Doručak jedva čeka da me pojede. Voda se umije mnome i torba me stavi na leđa.

Škola jedva čeka da me vidi. U noj me papučice preobuju. Kad zazvoni, sat sjedne na svoje mjesto i ja počnem. Na satu matematike razlomci govore o učiteljici Katici, a na satu hrvatskog jezika padeži pričaju o učiteljici Sanji. Prije marende ruke me operu. Juha me konačno u slast pojede. Kad me marenada pojede, na mene sjedne klupica. Na satu dramske igrokazi glume učenike i plesovi plešu plesače. Kombi odvedem kući i mamu dočekam na vratima. Ručak me pojede i zadaća napiše. Ponekad matematika ima sa mnom problema, pa pita učiteljicu. Engleski me bez problema napiše. Olovka me napiše i gumica me briše. Poslije zadaće televizija me pogleda. Ponekad računalo ide na mene. Često me bicikl provoza i sanjke se po meni sanjkaju. Navečer me pojede večera u maloj količini. Sulejman i Ruža vjetrova me pogledaju, vježbe izvježbaju i krunica me izmoli prije spavanja. Krevet legne na mene i zaspi. Eto, tako dan provodi mene.

Sara Turk 5. razred
Gerovo

Nestašna jesen

Polako, polako, praćena vjetrom i kišom, sa smeđom kosom posutom ukrasima od lišća, dokoračala gospođica Jesen u moje mjesto.

Kapljica mi pala na kosu pa mi na nos skliznula. Što je to? Kiša! Uspaničile se ptice pa lete nebom uokolo Gerova ne znajući kamo se skloniti od nadolazećih kiša. Gljive su se pak obradovale kiši pa počele rasti, rasti. S oblaka pada voda. Stabla savila grane, tužna su jer je Jesen zeleno lišće obojila u druge boje. Potoci nabujali, Kupa se prelila iz korita pa teče, hući kao da je nešto ljuta. A mi djeca nismo veseli. Prošlo je ljeto, sunčani dani, more, ljetovanje. Treba se dizati u rane zore da bi se na vrijeme stiglo u školu. Jedina radost je to što su jabuke pocrvenjele, kruške požutjele, a šljive poplavjele i milina ih je brati. Naše su se pak bake naljutile na vjetar koji poljima nosi i razbacuje plodove, a njima posla daje trgajući lišće s grana i bacajući ga na zemlju, a još se, nestašan, pri tome zabavlja.

Ja volim Jesen jer je lijepa, tiha, draga. Ljuti me kad pusti kišu da danima pada, a ja tada moram sjediti u kući.

Karmela Štanfelj 5. razred
Gerovo

Prijateljstvo

Svaka osoba trebala bi imati prijatelja. Ja ih imam puno, a s njima provodim većinu vremena u školi i izvan nje.

Najviše vremena družimo se u školi, ali jedva čekamo da se u slobodno vrijeme sastanemo na igralištu pored škole, gdje ljeti igramo nogomet. Slušajući našu viku i galamu prolaznici vjerojatno pomisle da nas je stotinu. Za vrijeme zimskih praznika odlazimo se sanjkati na obližnja brda. Često se grudamo, a tada se znamo i posvađati. Srećom, naše svađe brzo završavaju, a prijateljstvo opstaje.

Svako prijateljstvo ponekad ima lošijih trenutaka, pa tako i naše. Kada se netko od nas razboli, svi smo zabrinuti i jedva čekamo da ozdravi i vrati se među nas. Najljepša i najtrajnije prijateljstva započinju već u vrtiću, a učvršćuju se tijekom školovanja. Njih se najradije sjećamo, a neka potraju zauvijek. Znam da mi je pravi prijatelj onaj tko je uvijek uz mene. Kad sam sretan, on se sa mnom smije, a kad sam tužan, ona će sa mnom i zaplakati.

Mnogi su ljudi ljubomorni na druge zato jer su ovi bolji u nečemu, pametniji, obrazovaniji ili bogatiji. Svatko bi se trebao družiti s onima u koga ima potpuno povjerenje. Mislim da je bolje imati jednog pravog prijatelja nego stotinu lažnih. Lažni su oni koji nas iskoriste i koji bi nas pred drugima ocrnili ili nam se narugali, a takvo što se često događa.

Prijateljstvo je za mene nešto najdragocjenije na svijetu.

Dragutin Tomac 6. razred
Gerovo

Obojeni san

Ujutro, kad sam se probudila, pogledala sam kroz prozor. Sve je bilo drugačije. Trava je bila crvena, šuma ljubičasta. Mama me poslala u vrt po salatu. Kad sam došla u vrt, salata je bila žuta. Čak je i moj pas Floki bio plav. Odjednom sam začula neki glas. To je bila moja mama, govorila mi je da moram u školu. Srećom, to je sve bio san.

Nina Žagar 2. razred
Čabar

Moja mama

Moja mama ima zelene oči. Kosa joj je kratka i crna. Ima nasmijano, simpatično lice i lijepi nos. Ona je niže visine i vitkog je stasa. Moja mama me uvijek tješi kad me nešto muči. Jako je marljiva, vesela i zabavna. Volim svoju mamu jer je uvijek nježna prema meni.

Nives Turk 2. razred
Čabar

U školskoj knjižnici

U mojoj školi je lijepa školska knjižnica. Imamo puno različitih knjiga: slikovnica, bajki, slikopriča, romana, šaljivih pjesama, velikih i debelih enciklopedija i atlasa.

Najviše volim čitati basne jer su šaljive i poučne. Strip o djevojčici Durici „Male ljubavi“ Ivice Bednjanca pročitala sam i više puta. Od lektirnih knjiga najljepša mi je „Čudnovate zgode šegrta Hlapića“ Ivane Brlić Mažuranić. Više puta posudila sam i pročitala šaljivu knjigu zagonetki „Pitalice-skitalice“ Mladena Kušeca. U knjižnici imamo i puno časopisa, dječjih i stručnih, a najviše volim čitati Radost, Smib i Moj planet. Čitajući upoznajem nove krajeve, životinje, događaje, poznate osobe iz povijesti i sadašnjosti i naučim puno novih riječi. Ako mi neka riječ nije jasna, pogledam u Rječnik hrvatskoga jezika ili u Rječnik stranih riječi. Imamo i Pravopis, a možemo se koristiti i Hrvatskim jezičnim portalom na internetu.

Član sam grupe Mladih knjižničara i svaku srijedu dolazim u knjižnicu. Uvijek nam je zanimljivo jer se i igramo raznih jezičnih igrica poput Štafetnog pričanja i Kaladonta. Volim čitati knjige koje me razveseljavaju i poučavaju.

Knjige su most od riječi hrvatskih, most između pisca i čitatelja. One su mi iskreni i vjerni prijatelji.

Valerija Šestan 3. razred
Gerovo

Moj kućni ljubimac

Imam jako neobičnog kućnog ljubimca. To je mala i simpatična vijetnamska svinja. Zove se Mišel. Crne je boje i ima smiješnu njuškicu kojom radozno istražuje sve oko sebe. Živi u staji sa našim kravicama i slobodno šeće među njima. Najdraža prijateljica joj je kravica Barbi pokraj koje spava. Tada se cijela zavuče ispod sijena. Voli biti vani na livadi i prati me poput psića. Obožava mlijeko i jabuke. Jako ju volim.

Ivan Malnar 2. razred
Tršće

Ja sam astronaut

Ja sam astronaut. Dobila sam misiju krenuti u Svemir. Pripremila sam raketu za put, obukla odijelo i krenula. Putem sam srela mali meteor. Bojala sam se da će ići prema Zemlji pa sam ga uništila. Dok sam putovala prema Svemiru, vidjela sam puno prekrasnih zvijezda. Malo dalje od mene popravila sam satelit koji se pokvario. Na tom putovanju otkrila sam novi planet. Dala sam mu ime Zezus. Na tom planetu otkrila sam nove znakove života. Uspješno sam izvršila misiju i sretno se vratila kući.

Ana Janeš 2.razred
Gerovo

Moja najdraža knjiga

Odmalena jako volim čitati knjige. Do sada sam ih, što uz pomoć bake i mame, što samostalno, pročitala mnogo. Većina njih ostala mi je u lijepom sjećanju.

Kada bih morala izdvojiti najdražu, bio bi to pustolovni roman s elementima bajke „Harry Potter i kamen mudraca“.

Spisateljica Joanne Kathleen Rowling u ovoj zanimljivoj i uzbudljivoj knjizi za djecu opisuje život maloga čarobnjaka Harryja Pottera.

Harry je u svojem najranijem djetinjstvu izgubio dobre i brižne roditelje. Njih je ubio Voldemort, najgori čarobnjak kojega je čarobnjački svijet ikada upoznao. Harryja su posvojili rođaci koji ga nisu voljeli, a on je zbog toga jako patio. Zlobna tetka, budalasti tetak i proždrljivi bratić pomalo su ga se i bojali jer je dječak imao neobične moći. Na primjer, znao je zmijski jezik.

Harry je dugih 11 godina živio s rođacima, ne znajući da potječe iz obitelji čarobnjaka, dok mu jednoga dana nije došlo pismo u kojemu je pisalo da ga pozivaju u školu vještica i čarobnjaka Hogwarts.

Harry je odlučio da želi poći u tu školu. Ustvari, želio je otići iz kuće u kojoj su se prema njemu svi ponašali neprijateljski.

Po njega je došao div Hagrid koji ga je odveo u Zakutnu ulicu kako bi kupio sve potrebno za početak nastave (štapić, knjige, plašt i sovu). Nakon što su sve kupili, otišli su na kolodvor i čekali vlak.

Kada je vlak napokon stigao, Harry je ušao u njega. U vlaku je upoznao Rona i Hermionu. Njih dvoje postali su Harryjevi najbolji prijatelji.

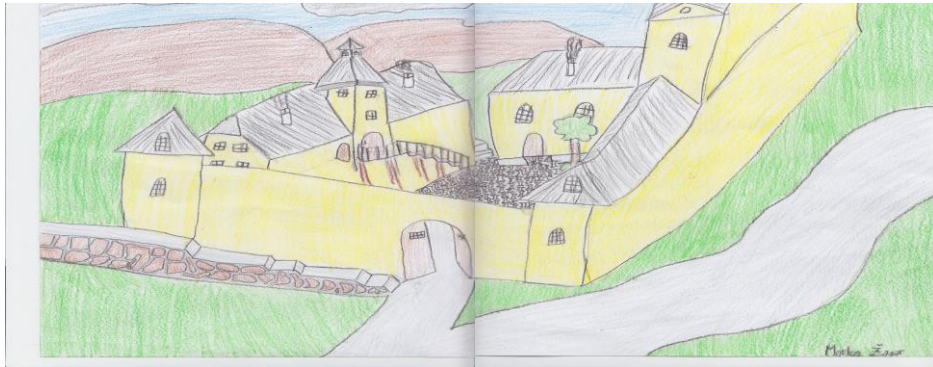
Nakon putovanja vlakom i čarobnim kočijama koje vuku krilati konji, stigli su u Hogwarts, školu vještica i čarobnjaka.

Sve im je bilo čudno i nepoznato, i učitelji, i predmeti, i sobe, i učenici... Trebalo im je neko vrijeme da upoznaju školu i priviknu se na novi način života. Njih troje bili su jako sretni i zadovoljni školom.

Harry je otkrio da se kamen mudraca, koji omogućava vječni život, nalazi u školi te ga je htio naći. Učinio je to uz pomoć svojih prijatelja, Rona i Hermione.

Ukratko sam ispričala sadržaj 1. dijela knjige Harry Potter. Pročitala sam već i drugi dio, a željela bih pročitati i sljedećih pet naslova.

Sabina Fućak
5. razred Tršće



Marko Žagar, 4. razred Čabar

Most od riječi hrvatskih

U Hrvatskoj našoj mnogih narječja ima,
al' hrvatski jezik isti nam je svima.
U svijet kada krenemo, svuda on nas prati,
samo riječ da čuješ – znaš, tu su Hrvati.

Istog trenu ti pri srcu tako toplo bude,
svojima odmah smatraš – nepoznate ljude.
U ružnom i lijepom, u tuzi i sreći,
sve Hrvate veže most hrvatskih riječi.

Anja Hoge
8. razred Čabar

Valentinovo

Valentinovo nam stiže

i ljubav sve je bliže.

Ljubav sve nas spaja

i srca naša osvaja.

Valentin danas imendan svoj slavi

osmijeh na licu nikad ne zaboravi.

I Valentina danas u ruci ružu ima,

ponosno ju pokazuje svima.

Volite se ljudi svi ,do mile volje,

tako će nam svima biti bolje.

Dominik Žagar

4. razred Tršće

Ah, ta kiša!

Ah, ta kiša, kiša zla,
opet padat počela.

Kiša mi se, kiša ta,
već na glavu popela.

Stani, kišo, stani ti!

Nemoj više padati!

U oblaku ostani,

jer smo mokri,

mokri svi.

Sara Buneta

6. razred Tršće

Proljeće se budi

Nakon duge zime,

proljeće se budi,

ima više sunca,

ima više ljudi.

Trava se zeleni,

okopnio je brijeg,

niknulo je cvijeće,

otišao je snijeg.

Antonia Kovač

1. razred Gerovo

Život riječi

Riječi su vesele, riječi su tužne.
neke su lijepe, a neke ružne.

Ima riječi gorkih, ima slatkih,
ima dugih, ima kratkih.

Hvala volim reći i kad mi
netko kaže iskrene, poticajne riječi.

Lijepa riječ i teška vrata otvara,
ružna riječ sva srca zatvara.

Ružne riječi me je tako sram, od
lijepih riječi vedar mi je cijeli dan.

Za pohvalu se jako trudim, a
od ružne riječi dobru volju gubim.

Kad me netko nešto pita,
kažem molim.

Nema ljepših riječi od rečenice-
Ja te volim!

Sara Turk

5. razred Gerovo

Leptir i cvijet

CVIJET: Kako je danas divan dan!

LEPTIR: Da, livada je kao najljepši san!

CVIJET : Leptiriću ti imaš prekrasna krila!

LEPTIR : A ti cvjetiću izgledaš kao bajna vila!

CVIJET: Dođi, odmori se na mome cvijetu!

LEPTIR : Oh, ja sam naj sretniji na ovome svijetu!

CVIJET : Budi moj prijatelj da ne budem sama!

LEPTIR : Rado i sa veseljem,

na ovoj livadi ti si najljepša dama!

Isabela Turk i Petra Ramljak

3. razred Tršće

Proljeće

Proljeće nam došlo milo,
za svakoga nešto bilo!
Propupala šuma bajno,
evo nam i sunce sjajno!
Kroz šumicu vjetrić piri,
a potočić lijeno žmiri!
Kraj potoka raste cvijeće
širi se miris,
došlo je proljeće.

Melanie Cerovac
1. razred Gerovo

Moj hrvatski

Kad sam bio u vrtiću,
upoznao sam hrvatske riječi.
Razmišljao sam zašto u crtiću
likovi ne govore domaći.
U školu je trebalo poći,
došle su nove riječi.
Činka je postala ptica,
a vura sat.
Ljudi moji od svega toga
zavrtjelo mi se u glavi.
Kažu da je jezik
ono što krasi čovjeka,
ako je tako,
neka hrvatski živi dovijeka.

Kevin Jašarević
6. razred Čabar

Sriča

Sriča je zame vesejli je dečje smejh.
Sriča je ljubav, a v ne je lejppe svejt.
Sriča je nekaj ke ledi imajo radi,
je ke so muodi, je ke so stari.
Rada be da vse ledi za svaji sričo nekaj naredijo,
je da se ž no vsako jutro prebedijo.

Isabela Turk
3. razred Tršće



Petra Žagar, 2. razred Prezid

Lijepa su jutra u mom zavičaju

Lijepa su jutra
u mom zavičaju
kad probudi me
zraka sunca,
kad čuje se ptica pjev
i sjaji se od rose
u travi cvijet.
Još ljepše je jutro
kad potok žubori
i širi se miris
tek pokošene trave.
Najljepša su jutra
u zavičaju mom
jer tu ja živim
i tu je moj dom.

Petra Kajić
8. razred Prezid

Ljubav

Ljubav je sunce u zoru,
Ljubav je ribar na moru.

Ljubav je slatka kao med,
Ljubav je nasmiješen djed.

Ljubav je šarenilo boja,
Ljubav je sreća tvoja i moja.

Ljubav je zvijezda u noći,
Ljubav je nekome pomoći.

Ljubav je sretno dijete,
Ljubav je posjet moje tete.

Ljubav je bubamara na cvijetu,
Ljubav je snaga najveća na svijetu.

Dorian Lipovac
5. razred Gerovo

Moje dobro djelo

Očistio sam cipelice
i pospremio sve igračkice.
Donio sam drva mami
i očistio snijeg vani.
Svoju sam sobu pospremio tako
da se moja mama iznenadila jako.

Matej Malnar 3. razred
Prezid

Danas

„Čudan je ovaj današnji svijet“,
kaže često moj djed.
„Nitko ne vidi ni potok, ni oblak, ni cvijet,
samo neki fejs, inbox i chat.“

I nije važno jesi li dobar ili ne,
svi samo gledaju imaš li markirane
majice, hlače, cipele.

Puma, Adidas, La costa,
to se sada nosi, to se sada fura,
a meni je toga dosta
jer nisam Lady Gaga , već jedna obična cura.

Klara Leskovar 7. razred
Prezid



Noć u mome mjestu

Tama se spustila
i mir selu donijela.

Ljudi se uvukli u kuće,
uz vatru griju se i smiju.
Ponegdje sova huče.

Mjesec nad ulicama bdije,
gleda osvijetljene prozore
i polako k jutru putuje.

Sve je tiho, sve miruje,
mjestom mrak caruje.

Nives Štimac
7. razred Gerovo

Jesen

Ke tmurna jesen pride,
gerku lejtju nan otide.

Životinje hrano nabirajo,
za dougo zimo jo spravljajo.

Voćke so pouno finega sadja.
Da bu daste za zimo,
mama se nadja.

Listje je pačiu otpadat
i patlejh šarast tepih stvarat.

Dok jesinske deš pada,
nebeden se vena jegra nada.

Ke pa sunce pasvejte,
sve rječejjo
kok je buo lepu pa lejte.

Jest pa rada pejsemce pišen
je lepe crteže o jesene rišen.

Nives Žagar 6. razred
Tršće

Čudni cajti

Neki so čudni cajti pršle,
vrejme prehitru tječe.
Za neč nejmano cajta,
ni za familjo, kamoli za prjatla.

Prejk je pa buo drgače,
sve so se v sjele paznale,
vas hadile i med sabo brige delile.

Kok so ževejele brez
kompjutorov i mobitelov
tešku me je i zamislet.
Al maji starši pravjo
da jen je buo pouno lejpšje.

Starje so pa jen maren varjat,
mart bun i jest svaje dece tak pravju
zak se mejna svejt akule nas
i prehitru prehaja muadast.

Filip Ožbolt
8. razred Prezid

Jesen

Doš tihu pada,
zos kapelcamen muziko sklada.

Tičke se na jug spravljajo,
a šaraste liste zos vej padajo.

Jesen je pršua
i sega nan prnjesua.

Gube pa šume pabiramo
i kastajne na špurhete pječemo.

Špurhet vač gari vesiu,
a akule srca nan je miu.

Maja Turk
8. razred Prezid

Deživen dan

I donos spet maren pojt v šulo,
a taku me se na da
zakaj venaj doš pada
i taku be še rada spaua.

Mama zos kuhne zeja
naj se kan ganen.
Paspana dejvan knige v turbo
i ablekivan za doš rubo.

Še nejson krinua v šulo,
a več mislen
kok bun pršua damu i ceu papoudne
glidaua televizijo.

Maja Ožbolt
6. razred Prezid

Moj zajček

Ke moj zajček skuče,
nagi namučē,
do mjene prtječe,
neč ne rječe.

Ke čo ga pa pabužat,
ripek hitru padvije
i v lukno se skrije.

Simon Malnar 4. razred
Prezid

Pejsma o liste

Pafarbau jesenske kist
aden majhen bukov list.
Perve uod seh je pou
na ano klupico je sou.
Ton je biu kejden dni.
Ton uon lepu spi.
Na ankret pihne vejter hud
i njese on list ko lud.
V lete se je zbedu i nježno pou,
na svajga pajdaša je stou.
Vidu je da so se veje gale,
da so so listje dale.

Lea Žagar
6. razred Čabar

Maja baka

Maja baka se keda jade na ma,
al se pamerimo
ke nas jad prestane.
Rade se imamo
je skep se jegramo,
a natekirkrat je zapapejvamo.
Uona južno dejua fino,
vesile smo ko gremo skep
k maše je v trgavino.

Fala te, baka, za vse kaj se me daua,
za vse kaj se me kepiua
je za vse duobru kaj se me nardiu!

Marina Fonio
3. razred Tršće

Tičke

Pršua je jesen.
Tičke se zbirajo
i na strujne žice sejdajo.

Sake dan jeh je se več
i se bližje
okule šiše letijo.

Bog vej kaka bu ta zima,
ku se tičkon tak jaku heta...

Rada iman zimo,
rada iman snejg,
al me je seghih jaku žou glidat
kok se tičke zbirajo i
nekan djeleč uothajajo...

Tijana Kukuljan
6. razred Gerovo

Pahulice bejle

Pa nebe so plisale je skep so se jegrale,
Ble so vesile vse dok nejsa na pad pale
je ceu maje sjeu zametale.
Deca so z neh snješka narediua,
uokule njega se jegraua
je vesiu so skakaua.
Ceu nuč deš je jaku padou,
a deca so vejdua da bu nih snješko nastradou.

Emili Lipovac 3. razred
Tršće

Zima u mom kraju

Naša zima,
sviđa nam se svima.
Pao je bijeli snijeg,
prekrio dol i brijeg.
Sunce sije,
ali nas ne grije.
Sad je vrijeme za sanjke i skije,
to su čari koje zima krije.
Hladno je, ali nam ne smeta,
bit će toplo, čekajmo do ljeta.

Tomislav Žagar 4. razred
Gerovo

Prvi snijeg

Pahuljica meka snježna
baš ugrije srca nježna.

Svako dijete rado veli
da se snijegu baš veseli.

Pahuljice žurno lete
i na nosić hladan slete.

Kad dvorište je bijele boje,
tad zaigra srce moje.

Jedva čekam da izađem,
saonice da pronađem.

Tada svima glasno velim:
„Snijegu ja se baš veselim!“

Nives Žagar 6. razred
Tršće

Božić

Lampice se polako pale,
na bor se stavljaju kuglice male.
Djed Božićnjak saonice priprema,
mama trči po kući i posprema.
Još malo i stiže,
svakim danom nam je bliže.
Dolazi nam s puno ljubavi,
Božić, dan veseli.

Josip Lipovac 4. razred
Prezid

Zima u mome mjestu

Kad vani bjelina snijega zasja,
s njom dođu osmjesi na dječja lica.
I kad radost sve obasja,
to je zima u mome mjestu.
Kad vani mećava vije,
u mojoj kući toplina ljubavi sve ugrije.
Dječja radost posvud odjekuje,
to je zima u mome mjestu.
Kad vani na snijegu igram se sa svima
osjećam radost u srcu i duši,
jer samo je jedna najljepša zima,
a to je zima u mom mjestu.

Ema Arih 4. razred
Gerovo

Stara vura

Glidan je,
stara je, sama,
pozablena
na zide staji.

Poslušan,
minute še vavejk
točno broji.

Vejn da je zmučena,
al' še vavejk najbolja.

David Kuzele 8. razred
Čabar

Pleščanska zima

Ko pride zima
i sneg pada,
deca se veselijo,
a starje ledi grazijo.
Zemejo uopato i gredo kidat,
al tu in nič ne pomaga
zak sneg se več i več pada.
A mi deca, nej nas pounu,
toskrat prav znorimo,
se kaj leti pod ret dinemo
i po hribe se spestimo.

Kevin Jašarević
6. razred Čabar



Mateo Moravec, 4. razred Plešče

Zima u mom kraju

Snijeg opet pada,
sanjke jure brijegom,
sva se djeca sada
igraju sa snijegom.

I snjegović je tamo
s nama se veseli,
dok je tako hladno,
on je lijepi, bijeli.

Andro Malnar 4. razred
Gerovo

Čakan

Ko zima zebejele mejstu
i sneg ko prekrije cejsto.
Ko se medvejd v brlog skrije
i mraz listje pakrije...
Čakan...
Sunce da se čin prejk vrne,
bejle sneg da se razgrne.
Prirodu da sunce zbedi
ven zos hiše da zvlejče ledi.

Anja Hoge 8. razred
Čabar

Na farmi

U školi smo imali projekt Put vune. Slušali smo predavanja o preradi vune. Posjetili smo farmu na Zbitkama. Na pašnjaku smo vidjeli ovce i koze. Stric Filip nam je govorio o uzgoju ovaca i koza. Pokazao nam je što se sve može napraviti od vune. Najljepša mi je bila pletena kapa. Probali smo ovčiji sir s vrhnjem i kruhom. Bilo mi je lijepo i zanimljivo. Kući sam se vratio prepun dojmova.

Matej Malnar 3. razred
Prezid

Priča stare breze

Bila jedna stara breza. Rasla je na obližnjem proplanku. Pričala mi je kako je živjela dok je bila mala. Ispričala mi je kako je bila vesela kada je imala zelenu haljinu. Svi su se divili njenoj prekrasnoj haljini. Bila je najsretnija breza. Došla je jesen i breza je polako gubila haljinu. Bila je tužna jer nije više bila najljepša. Stigla je zima i snijeg je prekrio brezu. Na proljeće breza je opet bila najljepša jer je dobila svoju zelenu mirisnu haljinu.

Antonio Ožbolt 4. razred
Prezid

Zima u mom kraju

U mom kraju zime su duge i hladne. Ponekad snijega napada toliko da ne mogu u školu jer stanujem daleko od nje pa školski kombi ne može doći po mene. No, ponekad se usred zime dogodi da uopće nema snijega.

Zima bez snijega nije zima, stoga sam vesela kad mogu praviti snjegovića, u snijegu oblikovati anđele, izrađivati tobogane i staze za skijanje. Svake zime odlazim u Gerovo skijati se s prijateljima. Tamo nas se skupi puno i jako je zabavno. Skijajući se zaboravim na teškoće i na školske obaveze.

Snjegovića najviše volim raditi sa svojim tatom. Tada smo sretni i puno se zabavljamo. Volim se baciti u snijeg i rukama i nogama praviti lik anđela. To u meni izazove osjećaj da se anđeo zbilja spustio na zemlju i ostavio trag. Naša je kuća u selu, pored šume, a blizu nas je jarak, dubok i strm. U njemu načinim tobogan velik i dubok, baš kao jedan od onih tobogana na moru, pa se njime spuštam na sanjkama ili vreći. Kad god pomislim na ljetu, zaključim da je zima puno zanimljivija. Na snijegu ne uživam samo ja, nego i moj dobroćudni pas Džeki, s kojim se igram po cijele dane. On često od veselja skoči na mene i sruši me na tlo. Dok se mi lovimo, mama i tata čiste snijeg koji padne s krova kuće i sjenika. Podalje od naše kuće je i drvena kućica koju je za mene sagradio moj tata. Kad je snijeg visok ona ostane zametena i tada mi ju je pomalo tužno gledati onako usamljenu. Zima je i vrijeme kada se cijela obitelj okuplja oko blagdana Božića i proslave nove godine. Volim kititi božićnu jelku pa je to za mene vrijeme radosti i slavlja.

Zimi se ljudi moraju brinuti i o šumskim životinjama. Srne hranimo jabukama i kukuruzom, a za ptice u kućice na drvetu stavljamo sjemenke. Bez naše pomoći one bi zbog visokog snijega i velike hladnoće teško preživjele.

Unatoč svim teškoćama, meni je zima u mome kraju lijepa i posebna.

Sara Turk 5. razred
Gerovo

U kočiji sv. Nikole

U zlatnu kočiju pozvao me sv. Nikola. Pitao me mogu li mu pomoći djeci nositi darove u njihove male domove. Pristao sam na to da mu pomognem. Putovali smo cijelim svijetom. U Sibiru smo vidjeli male iglue, kućice od snijega. U Africi smo vidjeli veselo pleme i njihovo selo. Putovali smo kroz mekane oblake. Tamo su anđeli čekali sv. Nikolu. Kad me odveo kući, pitao me što bi želio imati. Ništa mu nisam odgovorio, samo sam mu namignuo.

Sveti Nikola u moju je obitelj donio ljubav.

Simon Malnar 4. razred
Prezid

Proljeće se probudilo

Visoko na nebu sunce se smješka.
Toplim zrakama probudilo je proljeće.
Priroda dobiva nove, šarene boje.
Trava se zazelenila.
Visibabe i jaglaci sramežljivo proviruju.
Ptice cvrkuću i svojom me pjesmom zovu na igru.
Prekrasno je uživati u lijepim proljetnim danima.

Ema Obajdin 3. razred
Tršće

Proljeće u mom kraju

Proljeće u mom kraju.
Proljeće je u punom sjaju.
Proljeće u plavom nebu.
Proljeće u toplom vjetru.
Proljeće u zelenoj gori
Proljeće u zelenoj travi
i u onom malom, malom, malom cvijetu.

Petar Malnar 1. razred
Gerovo

Jutro v majmo kraje

Rada be napisaua pejsmo o jutre,
lepemo jutre v majmo kraje
ke zgine temna nuč.

Pisaua be o tičkame,
o vejtre v vejah
i o sonce armjenemo.

Pisaua be, al' tu be bua
še samu ana obična
pejsma o jutre.

Maja Turk 8. razred
Prezid

Proljeće

Zima odlazi,
 proljeće dolazi.
 Snijeg je maleni,
 trava zeleni.
 Sivi oblaci nestaju,
 ptice se vraćaju.
 Potoci nisu zaleđeni,
 iz trave vire šafrani.

Andrija Janeš 1. razred
Gerovo

Proljeće

Snijeg nam prođe,
 proljeće dođe.
 Cvijeće cvate, sunce grije.
 Životinje dobivaju mlade.
 Laste nam s juga slijeću,
 svi se veselimo proljeću !!!

Vivian Malnar 1. razred
Gerovo



Nik Andlar, 4. razred Plešće

Proljeće

Proljeće je napokon tu
i radost u mom srcu.

Lastavice stigle s juga
nestala je sva moja tuga.

Proljetnice procvale,
osmijehe na lice vratile.

Radost i sreća
svaki dan je sve veća.

Katarina Malnar 1. razred
Gerovo

Riječi hrvatske

Riječi hrvatske
pravi su majčin dar.
Hrvatski govoriti
za mene je najljepša stvar.

Hrvatska je moja domovina
i ne želim nikada iz nje otići.

Najljepše je hrvatski govoriti
i sa cijelim svijetom povezan biti.

Vanessa Šokčević 3. razred
Čabar

Moja sestra

Ja imam sestru Josipu. Josipa ima sedam godina i ide u prvi razred. Vrlo je živahna i pričljiva djevojčica. Ponekad i previše brblja. Svaki dan se potruži roditeljima napraviti iznenađenje. Ima dugu plavu kosu i velike smeđe oči. Nosí naočale i ponekad mi izgleda kao štreberica. Stalno se igramo zajedno. Josipa je najbolja djevojčica na svijetu. Ja jako volim svoju sestru.

Malnar Nikola 2. razred
Tršće

Moj djed

Moj djed je velik i jak. Ima snažne ruke, pa me može podignuti u vis. To jako volim. Vrlo je vrijedan, pa mi je izradio mali stol i stolce. Dobar je lovac, ali zna ispričati samo jednu priču o zečiću.

Alenka Vesel 1. razred
Tršće

Moj brat

Ja imam brata koji se zove Nikola. Ima devet godina i ide u drugi razred. Nikola je miran i tih dječak. Meni je najljepše igrati se s mojim bratom. Ponekad se potučemo, puno puta se posvađamo, ali ja ga ipak volim najviše na svijetu. Pomaže mi pisati zadaću. Zaveže mi cipele i stalno brine o meni. Nikola ima plavu kosu i plave oči. Bilo bi mi dosadno da nema brata.

Josipa Malnar 1. razred
Tršće

Tratinčica

Ja sam mali cvijetić bijele boje koji raste na livadi. Svojim oblikom podsjećam na sunce. Latice su mi nježne, bijele i tanke. Listovi su mi zeleni. Stabljika mi je tanka i svijetlozelene boje. Svi me jako vole jer sam nježna i mirisna.

Rad je objavljen u dječjem listu „Radost“.

Ivona Šurina 2. razred
Prezid

Djetinjstvo mojih roditelja

Moji roditelji kažu da je vrijeme kad su oni bili mali bilo najljepše vrijeme.

Više od svega vole reći da su se puno družili, pjevali i igrali. Kao djeca nisu imali računala niti mobitele. Igračke se nisu kupovale, nego su se izrađivale od drva. Igrali bi se u prirodi i na cestama jer tada selom nije prolazilo toliko automobila. Često su se igrali lovice, skrivača i rata. Susjedima bi krali trešnje, jabuke i kukuruz. Čuvali su koze i lovili puhove. Tata se često s prijateljima igrao u šumi, dok se mama više voljela voziti na biciklu. Ona bi se s prijateljicama igrala kuhanja. Trava kao salata i torte od blata bile bi prave poslastice.

Navečer su se najviše voljeli igrati skrivača. Zimi bi se na drvenim sanjkama i skijama spuštali niz okolna brda. Kad bi došli kući, sva bi djeca u obitelji zajedno gledala crtiće, ali već u osam sati navečer morala su ići na spavanje. U školu su išli pješice, u skupinama, svi zajedno iz sela. U školi su morali nositi tamno plave kute.

Sviđa mi se to što su se moji roditelji kao djeca stalno družili s vršnjacima i igrali se vani. Mislim da je njihovo djetinjstvo bilo mnogo zabavnije od našega i da su mnogo više znali. Šteta što djetinjstvo današnje djece nije takvo.

Stiven Arih 6. razred
Gerovo

Moja baka

Zove se Vera. Visoka je i snažna.

Kosa joj je kratke smeđe boje, a oči su joj zelene poput lišća u proljeće. Na ruci nosi vjenčani prsten kojeg joj je djed dao prije četrdeset godina. Najčešće nosi traperice tamno – plave boje i majicu vedrih boja. Ljeti nosi lagane ljetne haljine i sandale. Čim dođe proljeće, baka „kreće u akciju“ uređenja vrta i okućnice. S ljubavlju sadi i uzgaja cvijeće svih vrsta, a najdraže su joj ruže. Tu je ljubav prenijela i na mene. Marljiva je i vrlo uredna. Svakoga dana posprema po kući.

Moja je baka izvrsna kuharica. Kada dođem iz škole, osjetim miris još jednog ukusnog ručka. Jako je maštovita kada je riječ o kuhanju.

Često me zagrlji svojim mekim rukama u kojim se osjećam sigurno i zaštićeno. Ako joj koji put treba moja pomoć, samo me pozove svojim blagim glasom.

Ne znam što bih bez moje bake i njene ljubavi.

Melanie Lakota 5. razred
Prezid

Moj mačić

Moj mačić se zove Bleki. Dok je bio beba mama ga je ostavila. Morali smo ga hraniti na bočicu. Kako je samo bio smiješan. Nije mogao zgrabiti dudicu pa se ljutio. Sad je malo narastao i postao jako zaigran. Skače posvuda, ali i grebe. Taj mali crni vragolan moj je najdraži prijatelj.

Nika Peršić 1. razred
Tršće

Da sam Bambi

Da sam Bambi, uživao bih u prostranoj, zelenoj šumi. Bezbrizno bih trčkarao s jednog kraja na drugi kraj šume. Sprijateljio bih se sa svim malim šumskim životinjama i bio bih pravi prijatelj. Hranio bih se hranom koju bi mi davala šuma. Bile bi to razne malene bobice koje rastu uz sam rub guste šume. Ne bih brinuo o stvarima koje opterećuju čovjeka, a na kraju se i tako dokaže da je bilo bezvrijedno brinuti se. Dakle, živio bih punim plućima.

Navečer bih usnuo uz cvrkut ptica i opet se tako budio. Uživao bih u svakom daru šume.

Simon Malnar 4. razred
Prezid

Suncokret Žučko i njegovi prijatelji

Ispred kuće u vrtu, visok, vitak i lijep raste suncokret Žučko. Umiva se kapljicama rose i čeka da ga ugriju prve sunčane zrake.

Suncokret širi žute laticice i divi se svojoj ljepoti. Radostan je jer će mu uskoro na doručak doći mali, veseli prijatelji-pčelice, bumbari, bubamare i leptiri. Suncokret za svoje prijatelje na tučak smješta stolove i stolice. Počastit će ih ukusnim sjemenkama.

Prva na suncokret dolijeće bubamara Marica, zatim pčelica Kaja, leptir Skočko i na kraju bumbar Pajo. Zahvalno se goste sjemenkama koje im je pripremio suncokret. Svi su jako sretni.

Kada su završili s doručkom, Pajo upita Kaju: „Prijateljice moja, gdje danas sakupljaš med?“ Kaja mu, još žvačući posljednji zalogaj, odgovori: „Danas pomažem svojim sestricama pospremiti košnicu.“

„Kako si ti vrijedna“, pohvali je Pajo. „Oh, Pajo, naravno. Znaš da su sve pčelice poznate kao posebno vrijedne životinje.“

Razmislivši malo, Pajo nastavi: „Kajo, a što kažeš da vam i mi pomognemo pospremiti? Vidjet ćeš da to jako dobro znamo.“ „Super ideja!“ uzviknu svi u jedan glas.

Dok su odlazili, suncokret Žučko im je veselo mahao. Nadao se da će ih vidjeti i sljedećega jutra. Sigurno će mu pričati kako su se lijepo proveli pospremajući pčelinju košnicu.

I sutra će sigurno biti lijep dan, a on će biti jako sretan. Tako je to kad imaš dobre i vrijedne prijatelje.

Patrik Kovač 5. razred
Tršće

Dan kada sam postala nevidljiva

Zbilo se to jednog sunčanog dana. Bili su školski praznici. Rano prijepodne krenula sam k svojoj prijateljici Mihaeli. Stigavši k njoj, pokucala sam na ulazna vrata kuće. Nitko nije otvarao, vrata su bila otključana pa sam ušla. Ona je sjedila u dnevnoj sobi i gledala televiziju. Pozvala sam je, ali ona nije odgovarala. Nije me čula niti me mogla vidjeti. Mislila sam da se šali. Htjela sam je prodrmati da shvati da sam tu, ali nisam je mogla niti dotaknuti. „Mihaela, Mihaela! Ja sam, Doroteja!“, ponavljala sam, ali uzalud. Postalo mi je jasno, ja sam odjednom postala nevidljiva!

Otišla sam kući. Morala sam naći neko rješenje kako da opet postanem vidljiva. Moji su roditelji bili na poslu. Pretražila sam ormarić s čajevima. Možda čaj pomogne. Ništa. Pojela sam svo voće koje smo imali u kući. Opet ništa. Ništa čega bih se sjetila nije pomoglo, dok mi nije na pamet pala pomisao da pošaljem Mihaeli e-mail. Napisala sam joj „Mihaela, pomoz mi. Ovo nije šala. Danas sam postala nevidljiva. Molim te, pomoz mi.“ Naravno da mi nije odmah povjerovala. Njezin odgovor bio je „Ha, ha, ha. Ova ti je baš dobra. Daj, dođi na školsko igralište.“ Još sam joj nekoliko puta napisala da se ne šalim i da trebam njezinu pomoć. Napokon je pristala da mi pomogne. Došla je k meni. Do kraja se uozbiljila kad je ušla u praznu kuću. Još smo se uvijek sporazumijevale porukama. Sa sobom je donijela neku knjigu čarolija pa je počela svašta isprobavati. Hokus pokus, ćiribu ćiriba, abrakadabra... Ništa nije pomagalo. Već smo i ona i ja polako gubile nadu, kad odjednom Mihaela uzvikne „Joj!“ Uпитala sam ju je li uspjelo i može li me vidjeti. Umjesto odgovora zagrlila me. U tom trenutku bile smo presretne, ja još sretnija jer sam shvatila kako bi mi teško bilo bez drage osobe i koliko je važan prijatelj na koga možeš uvijek računati.

Doroteja Crnković 6. razred
Gerovo

Prijateljstvo

Čovjek bi bez prijatelja mogao živjeti, ali taj je život prazan, usamljen i dosadan.

Ljudi koji imaju prijatelje mogu se na njih osloniti kad im je teško. Uz dobroga prijatelja nikada nije dosadno. Pravi su prijatelji za vas spremni učiniti sve kako bi vas usrećili. Uz njih bit ćete sretni i veseli, a kada ste tužni, oni će vas razveseliti.

Mislim da svatko od malih nogu teži tome da ima prijatelja koji će biti uz nas, pružiti nam podršku. Kako vrijeme prolazi, u naš život ulazi mnogo osoba. Neke osobe dođu pa odu, a neke ostaju zauvijek. Na taj način shvaćamo tko su nam prijatelji.

Pravi prijatelj je onaj koji je uz nas kad nam je teško, onaj kome vjerujemo i koji zna naše tajne. On će znati prepoznati kada samo tužni i nezadovoljni i bez da kažemo ijednu riječ. On će pokušati učiniti sve da riješimo probleme i da opet budemo zadovoljni. Pravi se prijatelj prepoznaje u nevolji, jer lako je biti prijatelj dok smo sretni, a nije lako ostati uz nekoga kad mu je potrebna pomoć.

Pravi se prijatelji teško nalaze, stoga je važno da ih znamo čuvati i zadržati. Poslovice kaže: „Prijatelj je jedna duša u dva tijela“.

Matija Žagar 6. razred
Gerovo

Čovjeka njegova volja čini velikim ili malim

Od malih nogu pred sebe nesvjesno postavljamo ciljeve. Od onog kad prvi put u ruku čvrsto uhvatimo kockicu, pa naučimo puzati od točke A do točke B, kad prohodamo tu istu dužinu ili kad uspijemo popiti čašu vode, a da se pritom ne zalijemo. Iako u najranijoj dobi, sve smo to učinili snagom i željom svoje volje.

U kasnijim osnovnoškolskim godinama, polako sazrijevamo i dosad mutni dugoročni planovi i želje postaju bistrije. Odlučujemo se za jedan od naših ciljeva i pred sebe sami postavljamo niz novih izazova s kojima se moramo suočiti da bismo ostvarili svoj san. Put je uvijek težak, ali snagom svoje volje uvijek se dolazi do traženog rezultata.

Mnogi pred problemima zastanu. Ne znaju kako naprijed. Misle kako su se našli u bezizlaznoj situaciji i tu posustanu. Odustanu. Sav njihov dotadašnji trud i uloženo vrijeme propadaju zbog neupornosti. Neustrajan čovjek je onaj koji nije uporan u iznalaženju pravog puta k ostvarenju svojeg pravog sna. Često su to ljudi koji nisu sigurni sami u sebe i oni koji u to što rade i čemu teže nisu utkali svu svoju ljubav i nadu. Vjerujem da bi zaista u nečem uspio, moraš voljeti to što radiš.

I sama znam koliko je teško odlučiti se za jednu stvar, kad me toliko toga zanima i privlači. Prije ovog sadašnjeg cilja, imala sam razne želje. Neke bih ostvarila, a od nekih sam jednostavno odustala. Nakon prvotnog očaranja nekom idejom, s vremenom sam spoznala da me to ne zanima i nije vrijedno mog vremena i truda. Dakle nisam u sebi pronašla ljubav i vjeru za dostizanje tog cilja.

Moje osobno razmišljanje i stav o ljudskoj volji je da je vrlo važno od rane mladosti pred sebe postaviti visoke ciljeve i ustrajno težiti k njihovom ostvarivanju. Ukoliko je čovjek odlučan, uporan i ustrajan u tome što radi, jednog će dana ostvariti sve svoje ciljeve i snove, bez obzira na težak put, probleme na koje je nailazio, te eventualne nesuglasice i neodobravanja okoline.

Čovjeka njegova volja čini velikim ili malim... Teško je to procijeniti. Mislim da je to individualno. Moj cilj će za nekoga biti sitan i nevažan. Tuđi snovi su možda meni nezanimljivi i nevažni. Kako procijeniti nečiju veličinu? Možda po dobroti. Po onoj dobroj volji koju je uložio da bi njegovoj okolini život bio ljepši, lakši i ispunjeniji. Teško je reći je li neki čovjek veliki ili mali. To njegova djela pokazuju.

Stella Ožbolt 8. razred
Čabar

Draga Sadako,

duboko me se dojmila tvoja tragična sudbina prema kojoj nitko ne može ostati ravnodušan.

Zovem se Petra, imam petnaest godina, živim u mirnom i prekrasnom gorskom kraju i ne mogu ni naslutiti patnje i ratna stradanja. Tvoj me život potaknuo na razmišljanje kako je ljudski život kratak i ovisan o mnogim stvarima i događajima na koje ne možemo utjecati. Najgore od svega je što umjesto da uživaš u najljepšim godinama svog života, prvim simpatijama - ti se boriš za život. Umjesto da rješavaš teške zadatke - ti ležiš u krevetu. Umjesto da se „svadaš“ s bratom i igraš s majkom – ti se nadaš ozdravljenju.

Nadam se da čovjek više nikada neće počinuti tako strašnu stvar kao što je bacio bombu na Hirošimu, a ja ću izraditi prekrasnog zlatnog ždrała koji će me uvijek podsjećati na tebe i svu nedužnu djecu kojima je rat oduzeo djetinjstvo.

Petra Kajić 8. razred
Prezid

Kako ja vidim svijet

Svatko od nas vidi svijet svojim očima i stvara vlastitu sliku o njemu. Nekima je sve „crno“ i negativno dok neki ljudi pak vide svijet kroz „ružičaste naočale“. Svijet ima svoje dobre, ali i loše strane od kojih ne možemo pobjeći. Pokušavam svijet gledati realno jer se stvarno svašta može dogoditi. Mogu se pozitivno iznenaditi, ali i jako razočarati.

Kako ja vidim svijet? Pa, vidim sve njegove mane i vrline. Svijet se sastoji ne samo od prirode, nego i od svakog malog čovjeka koji je dobio priliku za život, svake sitnice koja je posebna na svoj način. Ne mogu a da ne primijetim negativnosti koje me okružuju u svakodnevnom životu.

Današnje društvo je puno iznenađenja. Puno puta dok se nalazim u većem društvu shvaćam da smo mi mladi zapravo naučeni previše kritizirati i osuđivati druge ljude, a da im zapravo znamo samo ime. Ako zamijetimo osobu koja se razlikuje od nas ili se po nečemu ističe, sve oči zasigurno će biti uprte baš u nju. Zbog te različitosti često se te osobe nađu na meti ružnih pogleda i uvreda. Mislim da nitko ne bi trebao osobu osuđivati po vanjskom izgledu jer izgled nam o osobi ne govori baš puno. Svatko bi trebao dobiti priliku da ga se bolje upozna i da bude prihvaćen. Nitko od nas nije manje vrijedan. Svi smo na svijet došli jednaki i jednako smo važni. Materijalne stvari sve više postaju bitne u našim životima. Živimo u vremenu kada je najbitnije imati sve nove tehnološke naprave, modernu odjeću i cipele s markom. Tražimo utjehu i vrijednosti u materijalnim stvarima. One prođu pa ih bacimo čim dobijemo nešto novo. One su prolazne. I dok smo tako zaslijepljeni sjajem TV ekrana i mobitela, ne shvaćamo da nam život prolazi pored očiju.

Nisu sve stvari negativne, ima puno ljepota i stvari u životu koje mene i ljude oko mene čine sretnima i zadovoljnim. Proljetno sunce što obasjava prirodu ranim jutrom, pjev ptica i miris cvijeća. Odrasla sunca u plavetnilu mora. Pucketanje snijega pod nogama u hladnoj zimi i šetnje jesenjim stazama. Druženja na ulici s najboljim prijateljima, smijeh, zabava, radost i uživanje s ljudima koje volim. Male sitnice koje mi izmame svaki puta sve veći osmijeh na lice.

Okružena sam ljudima koje volim, koji me čine sretnom i veselom. Zahvaljujući svima njima vidim svijet kao predivno mjesto gdje uz sve loše uvijek postoji i ono lijepo, dobro, one pozitivne stvari koje nas štite od sivila. Trudim se vidjeti ljepotu u svemu, baš svemu. Samo tako mogu biti sretna. Svjesna sam da mi neće uvijek biti najljepše u životu, ali naučila sam sebe da samo upornošću mogu izgraditi svoju sreću. I znam da ću biti sretna ako budem poštivala druge ljude i ako budem pravedna prema svima koji to zaslužuju, ako budem pomagala drugima i ako ne budem osuđivala ljude po njihovom izgledu, načinu odijevanja, glazbi koju slušaju, boji kose, kože, vjeri, broju godina ili mjestu gdje stanuju.

Svatko od nas treba nekoga uz sebe. Bili bismo sretniji kada bismo jedni drugima pružali više prilika. Loših stvari na svijetu bilo bi puno manje jer bi ljudi bili složniji. Puno je toga u životu s čime se još nisam potpuno upoznala, ali ovo je otprilike svijet kako ga ja vidim sada, u ovom trenutku, u ovim godinama.

Svake godine, kako ću biti starija i iskusnija, mijenjat će se moja slika o svijetu. Nadam se da ću i tada vidjeti sve optimistično, da ću svijet doživljavati lijepim mjestom. Sada želim jedino uživati u svakom trenutku i gledati svijet na pozitivan način i graditi svoju budućnost na ovome svijetu.

Anja Hoge 8. razred
Čabar

Moj pogled na svijet

Svaki pojedinac ima drugačiji pogled na svijet. Neki svoj život posvećuju vjeri, neki karijeri, obitelji ili potrazi za smislom života. Čovjek ima ideale koje želi postići u svom životu. Najčešći su ljubav, sreća, zdravlje i uspjeh. Postoje oni kojima su najvažnije materijalne vrijednosti, ili im je najvažniji mir, ili sreća i zabava u životu... Jedan od važnih čimbenika našeg pogleda na svijet čini vjera. Svi religiozni ljudi vjeruju u neku višu silu, bio to Alah, Jehova, neki hinduistički bog ili energija u svemiru. Ateisti su oni ljudi koji poriču postojanje božanstva. Naša kultura, zajednica u kojoj smo odrasli, jako utječe i oblikuje naš pogled na svijet. Roditelji odgojem prenose svoje shvaćanje životnih vrijednosti.

Mene su, kao i veliku većinu djece u mom kraju, odgojili kao katolkinju. Iako su me učili su da vjerujem u jednog Boga, još pokušavam shvatiti u što vjerujem, ali vjerujem u većinu vrijednosti koje promiču sve religije kao što su: dobrotu, milosrđe, oprost, ljubav, sreća, obitelj, prijateljstvo... Bez obzira u koju silu vjerovala ja ili ne, te vrijednosti će uvijek biti važne i temeljne postavke po kojima čovjek živi. Svaki čovjek teži nečemu. Ja težim ljubavi, sreći i obitelji. Čovjek bez ideala i težnji ne vidi smisao življenja. Ideali služe stalnom napretku čovječanstva. Mislim da bi bez njih društvo bilo bitno drugačije.

Još nisam sigurna kako vidim svijet. Mislim da će mi pogled na svijet biti drugačiji kada odrastem. Da bih stvarno shvatila i stvorila svoje mišljenje o svijetu, prvo ga moram upoznati.

Izabel Rajšel 8. razred
Čabar

Ovisnost mladih o drogi

U današnje je vrijeme sve veći broj mladića i djevojaka koji su ovisni o cigaretama, alkoholu ili drogi. Najveći problem ipak je ovo posljednje.

Put od zdravog mladog čovjeka koji je na nagovor prijatelja uzeo „nešto za podizanje raspoloženja“ do narkomana vrlo je kratak. Borba za vraćanje života kakav je mlada osoba nekad imala dugotrajna je i teška. U toj borbi ovisnik je često osuđen na poraz.

Slučajevi u kojima se ovisnik uz potporu obitelji te svojom snažnom voljom, strpljenjem i nadom „izvuče“ iz lanca droge rijetki su.

Iako ovisnici govore da mogu prestati konzumirati drogu bilo kad te da nisu o njoj ovisni, tim se riječima samo tješe i zavaravaju sebe i svoje bližnje. Potreba za drogom navodi ih da, nemajući odgovarajućih materijalnih sredstava, varaju, lažu, krađu, narušavaju obiteljske odnose pa čak i uništavaju život.

Zašto jednostavno ne odustanu? Droga mladima pruža osjećaj prihvaćenosti među vršnjacima. Čini ih zadovoljnijima, sretnijima. Pomaže im pobjeći od svakodnevnih problema s kojima bi se morali suočiti.

Ali, sve je to kratkotrajan privid. Mladi ljudi zbog svojeg neiskustva toga nisu svjesni.

Razgovarali smo s nekim ovisnicima kako bismo upoznali njihove priče.

Dino (23), mladić: „Frend i ja počeli smo nakon završene srednje škole. Jednostavno smo bili u takvome društvu. Sve je bila zabava i znatiželja. Kasnije smo potkradali roditelje, a kad ni oni nisu više imali novaca, uzimali smo drugima. Ja sam se uspio izliječiti, a frend je nastavio. Na kraju je platio životom. Predozirao se.“

Zoran (26), mladić: „Drogu sam prvi put probao u 3. r. srednje škole. Bio sam ovisan duže vrijeme. Nekako sam se izliječio. Droga mi je uzela tri godine života, a uz to curu i prijatelja.“

Popričali smo s psihologinjom Marijom Marković koja radi s mladim ljudima, ovisnicima o drogi. Ona nam je rekla da se protiv droge pokušava boriti razgovarajući, dajući prijateljske savjete i održavajući kreativne radionice. Na taj način želi pomoći mladićima i djevojkama da shvate kako su posebni i vrijedni, da probleme trebaju rješavati, a ne od njih bježati te da život treba živjeti. Veliku pomoć, poručila je psihologinja Marković, mladi će dobiti u svojim obiteljima. Zato im se, kada god osjete potrebu, trebaju s povjerenjem obratiti.

Nino Starčević 8. razred
Tršće

Snježni kralj i kraljica

Zovem se Lana. Četrnaest mi je godina. Idem u 7. razred. Bavim se skijanjem. Treniram svaki dan. Naporno je, ali uživam u tome pa mi nije teško. Najveća mi je podrška u životu obitelj. Podupiru me u svemu što radim.

U slobodno vrijeme čitam, a iz knjiga koje pročitam, uvijek zapišem poneku zanimljivu misao. Ne zaljubljujem se često pa me iznenadilo što mi je dječak o kojem ću vam ispričati osvojio srce u trenutku. Dogodila mi se ljubav na prvi pogled.

Bila je večer. Spremala sam se na prvu ovosezonsku utrku u Austriji i pozdravljala se sa svojom prijateljicom Ninom. Veoma će mi nedostajati ovih pet dana. Ona mi je, uz obitelj, najveća podrška. Zauzima važno mjesto u mojem životu. Slične smo izgledom i karakterom. Mnogi pri upoznavanju s nama misle da smo sestre, što je meni i njoj jako smiješno. U slobodno vrijeme volimo gledati filmove i slušati glazbu te jesti slatkiše.

Upravo sam joj govorila kako imam neki čudan osjećaj. "To ti je samo uzbuđenje zbog utrke", tješila me je ona, "proći će do ujutro. Bila sam uvjerenjena da govori istinu jer se slično osjećam prije svake utrke. Ubrzo sam otišla spavati.

Ujutro me tata probudio u četiri sata. Osjećaj se opet pojavio. Bio je sa mnom i kad smo krenuli. Nakon trosatne vožnje stigli smo u hotel. Jako sam se razveselila kad mi je Sofija, moja prijateljica skijašica, rekla da su Riječani također u ovom hotelu.

Obavili smo trening pred sutrašnje natjecanje pa smo Sofija i ja požurile posjetiti skijašice koje poznajemo s prijašnjih utrka. Nama curama čavrljanje je ubrzo dosadilo, a Sofija je predložila da napravimo modnu pistu, pretvorimo se u manekenke i pozovemo dečke da budu ocjenjivački sud. Sve smo se odmah složile. Dok samo se pripremala, mene je opet uhvatio onaj čudan osjećaj, ali sam ga odlučila ignorirati. Šećući pistom, u ocjenjivačkom sudu zamijetila sam prekrasnog dečka. Imao je prelijepe smeđe oči, koje su tada gledale samo mene, a njegova kratka, smeđa kosa otkrivala mu je lijepo lice s crvenim obrazima. Vjerojatno sam se zacrvenjela jer mi se stvarno svidio. Kasnije sam od Ide saznala da se zove Leo i ima četrnaest godina, kao i ja.

Kada su pistom prošle sve djevojke, odlučile smo da sutra svakoj djevojci moraju dati čokoladicu jer se dečki nisu mogli odlučiti koja je pobijedila. Sve smo im bile prelijepe, tvrdili su.

Cijelo sam vrijeme promatrala samo Lea i nakon dugog razmišljanja odlučila mu prići. "Bok! Ti si Leo, je li tako?" upitala sam ga. "Jesam, a ti si sigurno Lana, je li tako?" Potvrdno sam kimnula. Bila ugodno iznenađena jer zna moje ime. Nasmiješio se. Imao je tako lijepi smiješak da sam osjetila leptiriće u trbuhu, a trnci su mi prolazili od glave do pete i natrag.

Na žalost, ušao je njihov trener i rekao da moraju na trening. Iznenađila sam se kad mi je sa smiješkom rekao: "Dolazim do tebe poslije večere" i otišao.

Nakon što sam jedva dočekala večeru, ponovno sam ga ugledala za suprotnim stolom od našega. Cijelo vrijeme jedno samo se drugom smiješkali. Poslije večere mi je prišao i šapnuo: "Ideš sa mnom u šetnju? Nešto ti moram pokazati." „Naravno, samo pričekaj malo“, uzbuđeno sam mu odgovorila. Javila sam se tati i s velikim osmjehom na licu krenula s Leom u šetnju. Pričali smo o svojim životima, obitelji, prijateljima, školama, hobijima i polako se upoznivali. Usred priče primio me za ruku i rekao neka zatvorim oči.

Kada je došlo vrijeme da ih otvorim, ispred sebe sam ugledala osvijetljeno jezero i bijele labudove u njemu. Bio je to najljepši pogled koji sam ikad vidjela. "Prelijepo je!" jedva sam izustila. "Znam, zato sam te i doveo ovamo!" rekao je zadovoljno.

Nakon dugog pričanja na klupici kraj jezera morali samo krenuti. Sutra nas čeka natjecanje. Sklopila sam oči razmišljajući o njemu.

Od toga dana postali samo najbolji prijatelji. Bodrili smo jedno drugo na natjecanjima. Razgovarali samo svakog dana, o svemu što nas tišti, o svemu što nas veseli. Pomagali smo jedno drugom.

Jednoga dana priznala sam svojoj prijateljici Nini da sam se do ušiju zaljubila u Lea. Bila je jako sretna zbog mene i jedva je čekala da ga upozna.

Došlo je vrijeme da se utrka organizira u Tršću, na skijalištu Rudnik. Povala sam ga na upoznavanje moje obitelji i prijateljice Nine. Pokazale sam mu svoje selo i mjesto gdje se nalazim sa svojim prijateljima. On se njima svidio, a i oni njemu. Nina je, naravno, bila oduševljena Leom. Svidalo joj se što je lijep i dobar u duši.

Sve svoje slobodno vrijeme na utrkama i zajedničkim treninzima provodili smo zajedno. Postali samo popularni skijaški par pa su nas kolege na skijanju proglasili snježnim kraljem i kraljicom. Nama je to bilo smiješno, ali smo svejedno uživali u svemu.

Došao je dan zadnje utrke u ovoj sezoni. Dan našega rastanka na neko vrijeme. Ali, Leo mi je rekao tužniju vijest od one na koju sam već bila pripremljena. Njegova obitelj seli u Njemačku i on će tamo nastaviti skijašku karijeru.

Vidjeli smo se još jednom u Umagu na dodjeli ukupno osvojenih mjesta u skijanju. Proveli smo prekrasan, zabavan i nezaboravan dan zajedno. Nikada neću zaboraviti Lea. Bio je moja prva ljubav.

Tihana Arh 7. razred
Tršće

Živjeti u gradu ili u selu

Svatko od nas primjećuje kako danas sve više i sve brže rastu gradovi, a sela se smanjuju i bivaju sve pustija i osamljenija. Glavni razlog odlaska ljudi u gradove je nastavak školovanja i potraga za poslom. Mnogima se ostanak u gradu ne sviđa, ali su zbog zaposlenja prisiljeni ondje ostati.

U vrijeme dok se u prenapučenim gradovima ima svega na dohvat ruke, a selo izumire, postavlja se pitanje: „Što je bolje? Živjeti u selu ili otići u grad?“ Novine i televizija svakodnevno izvješćuju kako je u gradovima sve više nasilja i opasnosti, živi se „na asfaltu“, u neboderima, udiše se smog, malo je zelenila i prirode. Unatoč tome velik se broj mladih ljudi odlučuje za život u gradu. Razloga za to ima mnogo: lakše zapošljavanje i dostupnost svega što zahtijeva ubrzani tako zvani „moderni“ život. Sve im to selo i male zajednice ne mogu pružiti. Seoska djeca nakon završene srednje škole, a neki već i nakon završene osnovne škole, bivaju prisiljena napustiti svoje mjesto, svoju obitelj, prijatelje i sve što poznaju te otići u veća središta i gradove radi daljnjeg školovanja (u srednje škole i na fakultete). Po završetku obrazovanja rijetki imaju sreću da se vrate kući, na selo, a još manji broj ljudi ima sreću da se kod kuće zaposli i osnuje obitelj. Većina ih ipak ostaje u gradu gdje se lakše zapošljavaju te se tamo skrase, što za posljedicu ima drastično smanjenje stanovništva na selu. U selu oni praktički ne vide budućnost, odnosno posao. I selo i grad, dakako, imaju svoje prednosti i mane, a o tome svatko ima različito mišljenje. Potražio sam mišljenja raznih osoba, iz različitih društvenih skupina kako bih mogao doći do općenitog stava ljudi prema ovoj temi.

S.K. (učiteljica na selu, 37): „Život u gradu ima neke prednosti, kao na primjer: dostupnost mnogih sadržaja, mogućnost bavljenja sportovima, blizina kulturnih sadržaja. Život na selu je mirniji, s manje žurbe, ali i s manje buke. Tu se svi bolje poznajemo, ali ima manje kulturnih, zabavnih i obrazovnih sadržaja. Osobno volim život na selu jer tu imam čist zrak i život bez žurbe i buke.“

Z.R. (učenik, 14): „Živim u gradu i ne bih ni za što živio u dosadnoj selendri.“

V.K.Š. (liječnica opće prakse, 31): „Ja sam kao liječnica vidjela mnogo djece u gradovima i selima, smatram da su u selima djeca zdravija, ali i kulturnija od onih u gradu, iako to nije pravilo, no ja sam ipak za selo.“

T.A. (učenica, 13): „Meni je moje selo sve, ne bih ga mijenjala ni za što. Nemam puno prijatelja, ali moji su prijatelji oni pravi i iskreni. Ne bih ih mijenjala ni za što kao ni svoj život na selu.“

S.R. (roditelj, 40): „Ovaj grad postaje nepodnošljiv za mene i moju obitelj; stalna jurnjava automobila, pijani klinci koji devastiraju grad noću... Da imam novaca, odmah bih spakirala kofere i zajedno sa svojom obitelji otišla na selo gdje sam i sama odrasla.“

Na temelju navedenih izjava raznih osoba, može se zaključiti da je već ina ispitanika za život na selu.

Ja sam u selu rođen i ovdje sam proveo svoje djetinjstvo. Uskoro ću završiti svoje osnovnoškolsko obrazovanje, a srednjoškolsko ću nastaviti također u maloj sredini, ne baš u svome mjestu, već ću svakodnevno morati putovati u 20-ak kilometara udaljeno mjesto Čabar. Svjestan sam da ću nakon gimnazije biti prisiljen napustiti svoje Gerovo i otići u grad na fakultet. Volio bih u budućnosti, nakon fakulteta, biti te sreće da se zaposlim ovdje na selu, u svom Gerovu, koje najviše volim, tako da je i moje mišljenje da je život na selu puno ljepši i sretniji.

Na kraju, odgovor na pitanje s početka „Život na selu ili u gradu?“ je – selo.

Luka Arih 8. razred
Gerovo

Jesen

Listje pada, tiči se selijo,
deca se spet v šulo medijo.
Doš se spravla, abuaki so sunce skrile
zos sivo farbo nebu so pakrile.
Jakne smo več z amare zvlejkle,
da se bumo garku ablejkle.
Jesen je te, hitru je pršua,
valda bu taku hitru i adošua.

Josip Lipovac 4. razred
Prezid

Zagonetke

Hoda u mraku,
na svježem zraku.
Nije ovo Snjeguljica,
nego na mom nosu prva....

Matej Malnar 3. razred
Prezid

Bijela zvjezdica na dlan ti pala,
zagrijala se i nestala.
Što je to?

Luka Malnar 3. razred
Prezid

Moja maca

Moja maca sive je boje
i sve na svijetu je moje.
Zelene su njene oči,
kao da ima magične moći.
Maziti se voli
i za hranu me uvijek moli.
Uvijek je čista,
i dlaka joj blista.
Mojca joj je ime,
ne voli kostime.
Za nju se molim,
i puno je volim.

Karmen Frbežar 2. razred
Tršće

Tagi

Jemu se anga mačka,
Tagi se je zvau.
vejdu je pounu stvari,
al največ je buo slišat mijau!

Vlejku se je na drva
i neč se nej uozirou,
če ga je pes uovu i
vrata je uotpirou.

Hedu se je rad jegrou
i miške je uovu,
a zvečir ko je biu z name
dele se je matou pad nagame!

Marko Žagar 4. razred
Prezid

Kažu da je kralj
tamo gdje on živi.
Njegovoj frizuri
svaki stvor se divi.
Kada gladan vreba,
skriva ga trava.
Nek ga nitko ne dira
ako mirno spava.
Tko je to ?

S visine gusto pada,
nikad padom ne nastrada.
A kad toplo sunce svane,
rastopi se i nestane.
Što je to ?

Marko Leskovar 3. razred
Prezid

Kad su prijatelji važni

Prijatelji su važni
ako si bolestan,
prijatelji su važni
kad si radostan.

Prijatelji su važni
po noći i po danu,
prijatelji su važni
u kući i u stanu .

Prijatelji su važni
kada se penješ na drveće,
prijatelji su važni
kada bereš šareno cvijeće.

Prijatelji su važni
i uvijek ih voliš,
prijatelji su važni
i za njih se Bogu moliš.

Prijatelji su važni
pri kićenju bora,
prijatelji su važni
i svatko ih imati mora.

Clea Klepac 3. razred
Prezid

Pjesma o Piki

Moja mama kući je
donijela
napuštene
mačkice dvije.

Košaru za spavanje
odmah smo im pripremili
i imena brzo izabrali.
Moja se maca zove Pika,
a sestrina je Kika.

Pika tigrica je mala.
Sjajne zelene oči ima.
Dok igramo se, grize
svojim ostrim zubićima.

Raduje se loptici
i plišanom zeki,
a uvečer za mnom skoči
u naš krevet meki.

Sabina Fućak 5. razred
Tršće

Motor

Ko grin v Žagarje
pa ku vežgan moj lejp motor,
ko slišen tu štimo,
sreci mi kuca sve jače i jače.

Puole kacigo na guavo dinen
da se jo ne razbijen.
Onda na motor siden,
v prvo prešaltan i krinen.

Popravlat pa prat
me ga je najbulje
zak imam rat svoj
lejp, ardič motor.

Dino Klepec 8. razred
Čabar

Ko prideš v pubertet

Ko zos šule prideš,
se ti smejšta,
mama, tata, brat i sjestra.

Se ti nekej gavarijo,
a ti se misleš:
„Zak me več ankret
na mire ne pestijo?“

Skuze be nekan šu,
i kosnu damu pršu.
Slušalice na guavo dineš
da nebenga več ne slišiš.

Za šulo te več nej briga
od tjebe skuze beži knjiga.

Lana Reljac, 8. razred
Čabar

Ilustrirala: Anamarija Kvas 7. razred
Čabar



Osmaše

Še mau pa bu pršuo vrejme
ko te šulska vrata bumo zaprle.
A vide me se da nej tok dogu
ko smo jeh prve put otrple.

Sake uod nas zdej bu pačiu
anu navu putovanje.
Na ten pute vsake bu jeskou
za život potrebnu znanje.

Nekaj cajta marda bumo
i v šulo i v disko skep hadile,
ali anga dniva ko život pačne
se se bumo razdvajile.

Seglih vejn, kej gade bun,
v srce nasui trenutke bun naše,
i smjeh i radost ko talale smo skep,
i rada bun sričaua svaje osmaše.

Anja Hoge 8. razred
Čabar

Še mau pa v središnje šulo!

Zajdnu lejtu
v osnovne šule završava,
bua je to godina prava!

Več osam lejt smo
majhne školarce,
zdej pa bumo postale
prave specijalce!

Zajdne dnive
hitru otkucavajo,
sake dan ih na
kalendare zbrajamo.

Zdej se mislimo
kak bume vilke i snažne,
ali kada pridemo
spit bumo prvašiče majhne.

Kada vrejme
za rastanak pride,
suze budo pale.
Sejčanja na osnovno šulo
budu vavejk v našem
srcu ostale.

Izabel Rajšel 8. razred
Čabar

Naj

Najrajše jejn japke
je čokolado.

Najbol son srično ku dabijen pit i
ku se jegran.

Ku je lepu zimsku vrejme, a
snejj pada.
Sankan se i škuala čaka,
i kombijio nej pu me.

Najlejpše je
ku je ceua familija
na kupe: moma, uoča, dedo i jest.

Naj tok i uostane
da bu najbol praf.

Sara Turk, 5. razred,
Gerovo

Ilustrirala: Doroteja Crnković 6. razred
Gerovo



Šareno cvijeće

Cvijeće je šareno kao duga,
i raste kao pruga,
cvijeće ima puno boja
ne zna im se niti broja!
Pčele lete od cvijeta do svijeta
kao od svijeta do svijeta.
Oblijeću sve od reda
da pokupe što više meda,
cvijeće kratko traje
al nam puno života daje.

Emma Vrančić 2. razred
Tršće

Maja familija be glidaa

Najzanimljivija stvar v hiše
je televizija,
najglavneje je une kire
v rake daljinski ima.

Uoča be glidou dnevnik,
pa sport,
i non-stop glida
keda bu kak gol.

Mama be glidaa sapunice,
pa svajga najrajšega kuharja
Jamiea Olivera.
Sjestra be stalnu
une lepe fante glidaa
pa do kraja
MTV navijaua.

A jest še zdej
crtiče glidan
i playstation
po cejle dane jegran.

Izabel Maria Rajšel 8. razred
Čabar

Plitvička jezera

Šesnaest jezera tu ljepotu tvori,
Čak se i u svjetu o njoj govori.
Dijeli se na Gornja i Donja jezera,
Nacionalni park – Plitvička jezera.

Okružuju ih brda zelena i krasna,
Ukrašavaju slapovi, voda bistra, jasna.
I priroda netaknuta, vodi kao da pjeva
Od jezera Prošćanskog sve u Koranu se slijeva.

Kada jednom prođeš ovim lijepim krajem,
Ostaje u tebi, utisnut svim sjajem.
I budi ti srce što nosiš,
Da zemljom se svojom još više ponosiš!

Anja Hoge 8. razred
Čabar

Likovni rad objavljen je u dječjem časopisu
„Radost“



UZ STOTU GODIŠNJICU ROĐENJA KNJIŽEVNOG LIKA ŠEGRTA HLAPIĆA

U lipnju 2013. godine navršava se točno stotinu godina od izlaska iz tiska prvoga izdanja dječjega pustolovnog romana *Čudnovate zgrade šegrta Hlapića* Ivane Brlić-Mažuranić. Pisali smo pjesme, sastavke, pisma, izrađivali slikovnice, crtali i slikali, zabavljali se zgodama o šegrtu Hlapiću i njegovim pustolovinama i sami izmišljajući nove.

U školi u Gerovu, uz pomoć našeg školskog majstora Antuna Čopa, pripremili smo i pravu postolarsku radionicu „Kod majstora Mrkonje“ od starih predmeta i alata iz zanata postolara. Učenici 3. i 4. razreda s učiteljicom Gordanom Kovač na satu likovne kulture slikali su naslovnice knjige koja je po mnogim anketama jedna od najljepših dječjih knjiga.

Životna pravila

Budi hrabar,
budi svoj,
vjeruj srcu svom.

Uvijek pošten budi
i voljet će te ljudi.

Budi spreman pomoći,
budi spreman dati
i nemoj zahvalu tražiti.

U srcu nosi ljubav i dobrotu,
širi svijetom radost i ljepotu.

Neka ne bude zla
u srcu tvom
i bit ćeš sretan
u životu svom !

Marko Žagar 4. razred
Prezid

Učenje je putovanje

Učimo putujući,
učimo iz zгода,
učimo iz nezgoda.

Idi i dobro čini,
pomogni slabijima i
veseli se s njima.

Ako imaš veliko srce,
puno dobrote i mudru glavu,
sretan ćeš doma doći.

Marin Klarić 4. razred
Prezid

Mudar kao knjiga

Čitati i učiti, mudrošću se isticati.
Misli svojom glavom,
nalaziti rješenje pravo.

Odmaknuti se od laži
i iskrenost poštivati.

Prijateljstvo cijeniti,
ljepotu prirode očuvati
i životu se veseliti.

Ivan Klarić 4. razred
Prezid



**Postolarska radionica u Gerovu: Kod majstora
Mrkonje**

E- mail prijateljici

Draga Viki!

Prošla je već godina dana otkako se nismo vidjele. Kako vrijeme sporo ide! Posebno kada uz tebe nisu oni koje voliš.

Prije nekoliko dana listala sam albume s fotografijama i pronašla onu smiješnu sliku na kojoj se ti i ja tako strašno glupiramo, da ju moja mama nije ni htjela snimiti. Sjećaš se kako je poslije bila ljuta na mene? Meni je ta slika baš fora. Uvijek se razveselim kada ju vidim.

Sjetila sam se tebe i naših zajedničkih druženja u Tršću. Kako smo se smijale. Koliko smo pričale. Kako smo glasno pjevale i izluđivale moje ukućane. Povjerala sam ti sve svoje tajne. Kada sam bila tužna, ti si me nasmijavala. Tješila si me i savjetovala. Shvatila sam koliko je lijepo imati pravu prijateljicu.

Na dan rastanka bila sam jako tužna. Ipak, tješilo me da ćemo se sljedeće zime opet vidjeti. Veselim se našem ponovnom susretu. Javi mi kada dolaziš. Nadam se da ćemo se opet odlično zabaviti.

Primi puno pozdrava iz hladnog i snježnog Tršća.

Voli te tvoja prijateljica

Sara

Sara Buneta 6. razred
Tršće

Moja tajna simpatija

Bilo je ljeto. Prekrasan sunčan dan. Sa svojim bratićima i sestričnom otišla sam na more. Dugo smo se vozili, ali isplatilo se.

Čim smo stigli na plažu, poput pravih Gorana koji rijetko vide more, počeli smo se zabavljati i uživati. Trčali smo, skakali u valove, ronili, igrali se loptom.

Ne znam zašto, ali u jednom sam se trenutku, mislim da je to bilo upravo kada mi je bratić Borna dobacivao loptu, okrenula prema stazici kojom su kupači stizali na plažu. Ugledala sam nepoznatog dječaka. Imao je crnu kovrčavu kosu, lijepe plave oči i crvene usne. Pogledi su nam se sreli. On se nasmiješio. Bio je to najljepši osmijeh koji sam ikada vidjela. Kome je bio upućen? Meni? Nadala sam se tome. Obuzeo me neki čudan osjećaj. Srce mi je brže zakucalo. Obrazi su mi gorjeli.

„Meri! Ajme, što si smotana! Ne možeš ni loptu uhvatiti!“ vikao je moj bratić Luka.

Brzo sam skrenula pogled od dječaka koji me osvojio na prvi pogled.

„Pusti curu, vidiš da se zatreskala“, smijala se moja sestrična Tihana. I imala je pravo. Zaista sam se zatreskala, zacopala, zatelebala, zaljubila, što već.

Drugog dana na plaži neprestano sam se osvrkala prema stazici ne bih li opet ugledala svojeg princa, ali, nigdje ga nije bilo. Rastužila sam se.

Krenula sam tražiti lijepe školjke i puževe kućice. Hodajući tako pješčanom plažom, primijetila sam jednu školjku. Potrčala sam prema njoj, ali netko je bio brži.

Moja simpatija crne kose i najljepšeg osmijeha. „Izvoli, školjka je za tebe“, govorio je dok mi je pružao taj mali znak pažnje.

Saznala sam njegovo ime, odakle je i s kime je došao na ljetovanje. Jako mi se sviđao. Dugo smo pričali, a onda je došlo vrijeme odlaska i rastanka.

Prekrasna školjka još me i danas podsjeti na ono nezaboravno ljeto i dječaka blistavih, plavih očiju.

Meri Zbašnik 5. razred
Tršće

Čovjeka njegova volja čini velikim ili malim

Od trenutka našeg dolaska na svijet pred nas stižu razni izazovi. Našim rastom rastu i izazovi koji postaju sve veći i zahtjevniji. Oni nas potiču da se borimo za sebe i u nama stvaraju želju za uspjehom. Svi izazovi koji se nađu pred nama oblikuju nas u osobu kakva jesmo.

Kod svakog ostvarenja nekog novog cilja, nečega što mi iskreno želimo postići i u čemu želimo uspjeti, najteže od svega je dostići i ostvariti ga. Teško je stalno biti motiviran za nešto. Često nismo dovoljno uporni da bismo uspjeli u nečemu jer nam se čini preteško. Put do uspjeha je dug i težak. Prolazimo kroz puno uspona i padova da bismo ostvarili cilj. Ostvareni cilj je rezultat naše dobre volje, ali ne trudimo se uvijek dovoljno pa nekad i ne uspijemo u svemu što smo naumili. Uz upornost i dobru volju bitno je da vjerujemo u sebe. Ako sami ne vjerujemo u sebe, teško ćemo uspjeti u životu. Bitno je da znamo što želimo ostvariti i da nikome ne dopustimo da nam uništi snove. Voljom dolazimo do uspjeha, a put do uspjeha donosi mnoge prepreke koje moramo spremno dočekati. I svaka ta situacija donijet će nam neku novu lekciju za budućnost.

Ja se često nađem u situacijama gdje moram pokazati svoju volju i upornost. Bez svoje volje i želje za uspjehom danas vjerojatno ne bih bila ista osoba. Svaki novi dan donosi mi nove zadatke i u svaki zadatak pred kojim se nađem trebam uložiti bar malo dobre volje. Ima dana kad mi dobre volje pomalo ponestaje. Nađem se pred zadacima koji su zahtjevniji i neke stvari izgledaju previše komplicirane da bih uspjela. Iako nekad i poželim odustati, znam da na taj način neću ostvariti ništa. Kada na kraju ipak vidim da sam uspjela, i da nije bilo toliko teško, te da sam morala uložiti samo malo više truda, počinjem malo više vjerovati u sebe.

Ipak, mi sami određujemo koliko možemo postići. Samo nebo nam može biti granica. Voljom se penjemo, ali bez volje ostajemo na istom mjestu ili padamo još i niže. I okolina u kojoj živimo utječe na našu budućnost, ali najveći dio odgovornosti nosimo mi sami. Put do uspjeha nikad nije lagan i zato ljudi često odabiru putove koji se čine lakši. Mladi često ne završavaju škole ili se nađu u lošem društvu, lažu, krađu i čine loše stvari. Većinom zato što nisu vjerovali u sebe i nisu se dovoljno trudili da uspiju. Loše stvari čine nas „malima“. Vlastitom upornošću gradimo vjeru u sebe, jačamo svoje samopouzdanje i shvaćamo da trud donosi uspjeh. Znam da ću i dalje trebati iskazivati svoju volju i upornost u mnogim zadacima koji su preda mnom i svojom voljom i upornošću trudit ću se da jednog dana u svojim očima i očima mojih bližnjih postanem „velika“.

U životu ću često naići na razne prepreke, ali sigurna sam da mi vjerom u sebe nitko neće moći reći da su moji ciljevi previsoki.

Anja Hoge 8. razred
Čabar



Patrik Kovač 1. razred Plešće

Moja sirena

Bilo je vrijeme ljetnih praznika. Sa svojom obitelji provodio sam dane na otoku Pagu. Iako su srpanj i kolovoz bili jako sunčani i topli mjeseci, ponekad bi bura snažno puhala i udarala o zidove kamenih kuća.

Raznosila bi šarene ručnike i suncobrane, a valove bacala na oštre stijene. Pjena koju su valovi stvarali podsjećala me na prekrasnu čipku što ju je izrađivala starija žena kod koje smo stanovali. Čuo sam jednog engleskog turista koji je, razgledavajući ukrase na obližnjoj tržnici, svojoj supruzi, simpatičnoj postarijoj gospođi, govorio kako nikada nije vidio ništa ljepše od te paške čipke.

Toga sam jutra, unatoč buri i visokim valovima, odlučio isploviti u drvenoj barčici. Nisam se obazirao na majčine molbe neka to ne učinim. Iskoristio sam trenutak dok se ona dogovarala s našom stanodavkom što ćemo danas ručati. Šmugnuo sam kroz vrata i uputio se prema molu gdje je bila privezana barka. Uskočio sam i snažno zaveslao. Nadao sam se da ću uloviti neku lijepu i veliku ribu kojom ću iznenaditi i razveseliti majku pa će mi ona sigurno oprostiti još i ovu pustolovinu, još i ovaj nestašluk.

Usmjerio sam barku prema otvorenom moru. Neko sam vrijeme plovio, boreći se s pobješnjelim valovima. Iznenada, kada mi se učinilo da se bura već polako smiruje, u vodi sam primijetio morsku sirenu. Grčevito se držala za dasku za jedrenje. Činilo mi se da je na izmaku snaga. Molećivo me pogledala i ja sam znao da treba moju pomoć.

Približio sam barku i pokušao je povući unutra, ali je ona bila preslaba. Nisam puno razmišljao, skočio sam u more. Pomogao sam sireni da se popne u barku.

Imala je dugu plavu kosu i oči boje mora. Bila je to prelijepa djevojka, a ne sirena kako mi se u prvi tren učinilo.

Zaplovili smo prema obali. Kada se malo oporavila, djevojka mi je pružila ruku i rekla: „Ja sam Iva. Hvala ti što si me spasio.“ „Ma, daj, ma, svatko bi to... Svatko bi to učinio“, zamuckivao sam. Iva mi je ispričala da se uputila na jedrenje bez obzira na upozorenja svojih zabrinutih roditelja. Nisam mogao vjerovati da sam pronašao prekrasnu djevojku pustolovna duha.

Gledala me stidljivo i smiješila se dok smo pričali. U njenom pogledu bilo je nečega... Vjerujem da je i ona u mojem vidjela isto.

Nažalost, prebrzo smo pristali uz obalu. Od bure više nije bilo ni traga. Kako je brzo započela, tako je i završila. Moja je zaljubljenost počela jednako brzo, a nadao sam se da neće završiti nikada.

Otpratio sam djevojku do njezina hotela. Dok mi je zahvaljivala, ja sam bio strašno nesretan. Iva mi se jako sviđala, a nisam znao kako bih produžio naš susret.

Skupio sam svu hrabrost koju sam uspio pronaći i pozvao ju da iziđemo predvečer na piće. Vjerovao sam da će prihvatiti moj poziv. Ipak sam joj spasio život. „Naravno, Martine. Bojala sam se da mi nikada nećeš to predložiti. Znaš, sviđaš mi se, ali moram ti reći da sutra odlazim.“ Izgovarala je te divne i strašne riječi, a ja sam bio naj sretniji i naj nesretniji dječak na svijetu.

Otrčao sam kući. Toliko sam bio uzbuđen, da nisam razumio majku koja je nešto pričala povišenim glasom. Ručao sam, a pojma nisam imao što trpam u usta. Samo sam na nju mislio. Tako se valjda ponašaju zaljubljeni.

Kada se približila večer, odjenuo sam svoju najljepšu košulju i požurio do cvjećarnice. Kupio sam lijepu crvenu ružu kojom sam Ivi želio pokazati što prema njoj osjećam.

Čekala me ispred hotela kako smo se i dogovorili. Bila je prekrasna. Pružio sam joj ružu. „Hvala, prekrasna je“, rekla je. „Ljepota ove ruže nije ništa u usporedbi s tvojom ljepotom“, odvratio sam. Sve što sam rekao, bila je istina. Cijelu smo večer pričali i šetali. Otkrio sa još neke Ivine osobine. I, sve su mi se sviđale.

Kada se spustila noć, vratili smo se do njezina hotela. „Volim te“, otkrio sam svoju tajnu drhtavim glasom. Ona nije odgovarala. Okrenuo sam se i pošao prema kući. „Martine, čekaj! I ja tebe volim!“ viknula je. Mahnuo sam joj. Znali smo da se vjerojatno više nikada nećemo vidjeti.

Još je ponekad znam sresti u svojim snovima i tada sam neizmjereno sretan. Smijemo se, šecemo i pričamo kao i one nezaboravne ljetne večeri. „Moja prekrasna sireno!“ kažem joj i poželim da moj san traje vječno.

Martin Troha
8. razred Tršće

Pišemo pismo...

Poštovani ljudi!

Voda je izvor života.

Svi znamo kako bez vode na Zemlji nema života. Život je započeo u vodi, dakle voda je početak. Pitanje je hoće li ona biti i naš kraj.

Na Zemlji ima mnogo vode, zato je nazivamo „Plavi planet“, ali nije sva voda iskoristiva. Nama, ljudima, biljkama i životinjama dostupan je tek mali dio tog vodenog blaga, pitka voda. Koristimo je za svakodnevne životne potrebe. Potrebna nam je za kuhanje, pranje, u gradnji, za zalijevanje, za piće... Čak smo i mi voda, 60% ljudskog tijela čini voda. Svjesni smo važnosti vode za biljni i životinjski svijet, ali nažalost i dalje zagađujemo vodu.

Čovjek vodu najviše zagađuje bacanjem i izlivanjem otpada u rijeke, potoke, mora, korištenjem raznih kemikalija koje nakon kiše dospijevaju u zemlju, a potom u vode. Vodu zagađujemo i ispušnim plinovima naših automobila koji uzrokuju kisele kiše. No, najstrašnije je zagađenje, svakako, izlivanje nafte u mora i oceane nakon pomorskih katastrofa.

Ljudi se danas bore za naftu, „crno zlato“, ali uskoro će se morati boriti za pitku vodu jer na našem planetu je ima sve manje i manje. Države koje svojim stanovnicima mogu omogućiti neograničeno korištenje vode za cijeli dan, bogate su države. Ako nešto ne poduzmemo uskoro bogatstvo država mjerit će se u litrama pitke vode, a ne u kilogramima zlata u državnim riznicama.

Voda je sastavni dio mnogih prehrambenih proizvoda, poput kruha, bez kojeg ne možemo zamisliti niti jedan objed.

Svake se godine 22. ožujka obilježava Dan voda, ali mnogi umiru od gladi i žeđi zbog nestašice pitke vode.

Vodu na zemlji moramo pravilno rasporediti jer je na našem planetu ima još dovoljno za sve. No oni koji ne moraju brinuti o tome hoće li imati čašu vode za taj dan, ne misle na one koji su žedni.

Svojim kemijskim sastavom voda je spoj vodika i kisika. Nema boju, okusa niti mirisa, zato je tako posebna, a i čudesno djeluje na nas, u nama.

Voda nije samo naša hrana. Potrebna nam je i za dobivanje energije. Koristimo snagu plime i oseke, a hidroelektrane snagu vode pretvaraju u električnu energiju.

Mnogo pitke vode nalazi se u ledenjacima i podzemnim izvorima i rijekama, ali nama je većina tih izvora nedostupna.

Voda je svugdje oko nas, na nebu, u oblacima, kiši i snijegu. Sva djeca vole snijeg, ali bez vode nema ni snijega.

Za mene je voda kao prijatelj. Ako ga ne poštuješ i ne čuvaš, možeš ga zauvijek izgubiti. Tako će biti i s vodom, ako je ne budemo poštovali i čuvali, nećemo je više imati! Vodu ćemo najbolje zaštititi tako da se prema njoj odnosimo kao prema našoj majci. Voda se ponaša prema nama kao prema svojoj djeci, daje nam ono osnovno za život kao što svaka majka daje svome djetetu. Moramo biti svjesni toga da kad ona nestane i mi ćemo nestati; kao dan kad izgori u noć, kao kamen što potone u dubine, kao ptica što nestane u visini.

Vjerujem da još nije prekasno, još uvijek možemo spasiti vodu i sve oko sebe, pomoći ljudima koji ne znaju što im donosi sutra, hoće li imati svježe vode za svoju obitelj i sebe.

Vjerujem da svakom spašenom kapi vode možemo usrećiti sebe i sve ostale ljude!



Nives Turk i Nina Žagar, 2. razred Čabar



Vjerujem u bolje sutra, Dorian Loknar!
Dorian Loknar 7. razred Čabar

THE GLOBE U 2012./13.

Državna smotra i natjecanje održana je u Zadru od 12. do 15. 05. 2013. Za naš istraživački projekt odabrali smo temu „Utjecaj čovjeka na život u Biškom potoku“ i uspješno ga prezentirali u Zadru. Sudjelovali smo na orijentacijskom natjecanju i zauzeli 4. mjesto od 26 osnovnih škola. Nedostajalo nam je 0,7 bodova za 3. mjesto. Ovaj projekt je „hvale vrijedan“ i rado bismo nastavili s radom u srednjoj školi.

UTJECAJ ČOVJEKA NA ŽIVOT U BIŠKOM POTOKU Bruno Malnar (8.r), Zlatko Rendulić (8.r), Marin Štimec (8.r), Milica Vlainić, prof. (mentorica)

1. ISTRAŽIVAČKA PITANJA/HIPOTEZE

- Biški potok je mala voda tekućica. Na potoku nalazi se naša GLOBE postaja za hidrološka mjerenja. Izvor tog potoka ja izvan naselja. Dio vodotoka kroz naselje uređen je tako da su obale podzidane kamenim zidom i izbetonirane na nekim mjestima, a dno popločano kamenim pločama. Na više mjesta u naselju postoje ispusti otpadnih voda u potok. Cilj našega projekta bio je istražiti mekrobekralježnjake u gornjem, srednjem i donjem toku potoka i odrediti kvalitetu vode. Pretpostavili smo da stanovnici Gerova uvelike doprinose onečišćenju Biškog potoka. Naša hidrološka mjerenja na hidrološkoj postaji bila su poticaj za ovu pretpostavku.

2. METODE ISTRAŽIVANJA

- *Geografsko određivanje istraživačkog prostora*

-Određivanje koordinata i nadmorskih visina i duljine Biškog potoka pomoću krivinomjera

- *Fizikalno-kemijska svojstva vode i granulometrijska struktura supstrata*
- Određivanje veličine čestica struportata s dna potoka
- *Istraživanje makrobekralježnjaka*

3.PRIKAZ I ANALIZA PODATAKA

- Biški potok je tekućica duga 2950 m.
- Na potoku su određene 3 postaje na kojima smo radili fizikalno-kemijsku analizu vode i istraživali makrobekralježnjake.

Postaja 1- 200 m od izvora, nadmorska visina 638 m i koordinate 45°30'39'' SGŠ i 14°38'23'' IGD. Dno potoka je kamenito a manjim dijelom valutičasto. Prozirnost vode do dna, a dubina od 30 do 80 cm. Potok protječe kroz bukovu šumu s malo pošumljene smreke.

Postaja 2 - 1920 m od izvora, nadmorska visina 582 m i koordinate 45°30'56'' SGŠ i 14°38'31'' IGD. Uz potok su kuće i vrtovi. Obale su podzidane kamenim zidovima, a dno popločano kamenim pločama i betonirano. Na više mjesta ima ispusta kanalizacijskih voda. Dubina vode je od 30 do 70 cm, a prozirnost je do dna. Kamenje je obraslo višestaničnim nitastim zelenim algama.

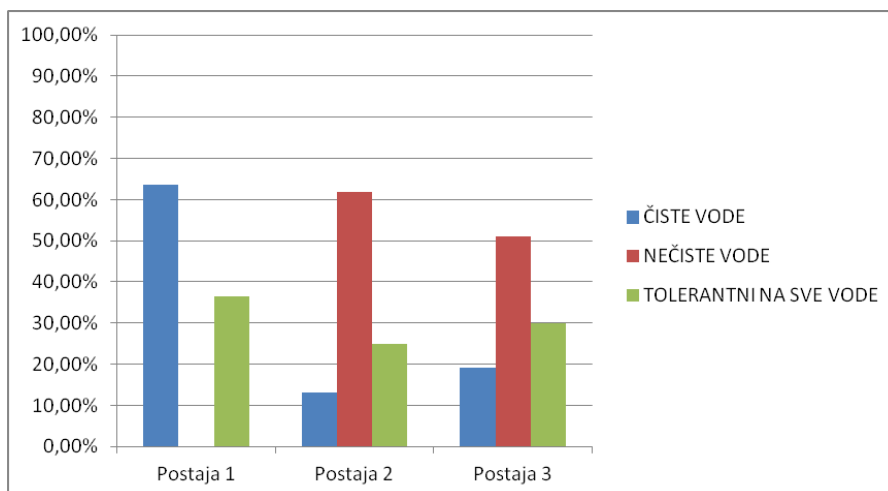
Postaja 3 – Nalazi se 50 metara od mjesta gdje potok ponire. Na nadmorskoj visini od 569 m s koordinatama 45° 30' 31,67'' SGŠ i 14° 33' 45'' IGD. Uz potok je s jedne strane podnožje brda obraslo listopadnom šumom, a s druge strane su obradive površine. Dubina vode je od 25 cm do 100 cm. Dno potoka je šljunkovito, a manjim djelom pjeskovito. Na površini vode ima nakupina višestaničnih zelenih algi.



Ličinka obalčara



Potočni rak kamenjar



Slika 1.- Postotni udjeli makrobekralježnjaka, pokazatelja kvalitete vode uzorkovanih na Biškom potoku (postaja 1., 2. i 3.)

4. ZAKLJUČCI

- -Pretpostavili smo da stanovnici Gerova uvelike doprinose onečišćenju Biškog potoka. Naša hidrološka mjerenja na hidrološkoj postaji bila su poticaj za ovu pretpostavku.
- -Biški potok je mala voda tekućica duga svega 2950 m. U svom kratkom vodotoku izložena je u srednjem i donjem toku mijenjanju obale, onečišćenju kanalizacijskim vodama i vodama koje se ispiru s obradivih površina.
- -Fizikalno-kemijskom analizom koja nije potpuna utvrdili smo trenutno stanje vode na tri mjerne postaje. Iz dobivenih rezultata vidljivo je da se količina otopljenog kisika znatno smanjila u donjem i srednjem toku. Pojava nitrata znak je onečišćenja, a to je povezano sa smanjenom količinom otopljenog kisika.
- -Sve ovo utječe na život makrobekralježnjaka u Biškom potoku. Biotički indeks od 8,14 u gornjem toku je pokazatelj čiste vode. Nakon protjecanja kroz naselje biotički indeks pada na 4,38 što pokazuje znatno onečišćenje vode. U donjem toku(50 m pred ponorom) biotički indeks je veći i iznosi 4,92. Ovaj rezultat se može protumačiti time što se u Biški potok ulijeva jedan drugi potok koji najvjerojatnije doprinosi malo većoj čistoći vodi, a postoji i mogućnost samoočišćenja jer taj dio vodotoka nije u naselju.
- Naša istraživanja su nepotpuna. Za donošenje ocjene stupnja onečišćenja Biškog potoka bilo bi potrebno više puta napraviti cjelovitu fizikalno-kemijsku i mikrobiološku analizu vode.



FESTIVAL ZNANOSTI U RIJECI

Budućnost - glavna tema

Festival znanosti je manifestacija koja se u gradovima širom Republike Hrvatske održava krajem mjeseca travnja. Ove godine, već 11. put za redom.



Učenice na Festivalu znanosti u Rijeci, osvojena 2. nagrada

mentorice Sanje Križ, prof. za rad „Matematičko otkriće koje je promijenilo budućnost“ i „Fizika u vremenskoj kapsuli“ koje je promijenilo budućnost: Koordinatni sustav“ nagrađene su drugom nagradom.

Ideja Festivala je jednostavna - popularizirati znanost, potaknuti želju za znanjem. Održavaju se popularno-znanstvena predavanja, radionice, izložbe...

Zvezdarnice, pojedini muzeji i visokoškolske ustanove otvaraju svoja vrata svim znatiželjnicima.

Svi događaji su na neki način povezani s glavnom temom Festivala; ovogodišnja je bila BUDUĆNOST.

Jedan od suorganizatora Festivala znanosti u Rijeci je Društvo matematičara i fizičara. Svake godine organiziraju natjecanje iz matematike i fizike za učenike osnovnih i srednjih škola.

Ovogodišnje teme bile su „Matematičko otkriće koje je promijenilo budućnost“ i „Fizika u vremenskoj kapsuli“.

Naša se škola i ove godine prijavila na natjecanje s nekoliko radova. Učenice Josipa Kajić, Klara Leskovar i Lea Wolf iz Prezida pod vodstvom

24. travnja održana je prezentacija nagrađenih radova i svečana dodjela nagrada u Gradskoj vijećnici Grada Rijeke. Ponosno smo predstavljali naš rad i našu školu!

Sanja Križ, prof.

REZULTATI MEĐUNARODNOG MATEMATIČKOG NATJECANJA „KLOKAN BEZ GRANICA“

P (PČELICE)

1. PETRA RAMLJAK - Tršće
2. MARINA FONIO – Tršće
3. ISABELA TURK - Tršće
4. NINA ŽAGAR – Čabar
5. EMA OBAJDIN - Tršće

L (LEPTIRIĆI)

1. CLEA KLEPAC – Prezid

E (ECOLIER)

1. MARKO ŽAGAR - Čabar

B (BENJAMIN)

1. RAFAEL ŽAGAR - Gerovo

C (CADET)

1. BRUNO MALNAR - Gerovo

EKO-KVIZ „LIJEPA NAŠA“ 2013. GODINE

Državno natjecanje iz Eko-kviza „Lijepa naša“ ove godine održavalo se od 22.4. do 24.4. 2013. godine u Starigradu kraj Paklenice. Među sudionicima je bila i naša škola koju su predstavljale učenice Iva Hudolin(5.r.), Sara Buneta (6.r.) i Veronika Milošević (7.r.) iz PŠ Tršće te Maja Turk (8.r.) iz PŠ Prezid. Mentor je bio učitelj povijesti i geografije Mišo Đodo. Učenice su s mentorom pripremile za natjecanje power-point prezentaciju na temu „Turizam industrijske baštine - Rudarstvo u Tršću“ za koju su na natjecanju dobile 23 od mogućih 30 bodova. Pismeni ispit za peti i šesti razred pisao se iz prirode, geografije i vjeronauka, a za sedmi i osmi iz biologije, kemije, geografije i vjeronauka. Učenica Iva Hudolin je postigla izvrstan uspjeh na pismenom ispitu dobivši 8 od mogućih 10 bodova. Rezultat iz pismenog ispita koji su rješavale sve učenice i učenici te iz power-point prezentacije nije bio dovoljan za plasman među prvih pet ekipa koje su išle na usmeni ispit. Konačni zbroj bodova smjestio je OŠ „Petar Zrinski“ Čabar sa 41 od mogućih 70 bodova na 17. mjesto u konkurenciji od 43 osnovne škole iz Hrvatske, Vojvodine(Srbija) i Bosne i Hercegovine. Za sudionike je bio organiziran i stručni izlet u NP Paklenica te kulturno-umjetnički program u hotelu „Bluesun“u Starigradu gdje su sudionici boravili u vrijeme natjecanja i gdje se održavalo natjecanje.

Mišo Đodo, prof.

«NAJ DJELO NESEBIČNE POMOĆI»

OŠ «Petar Zrinski» Čabar svojim svakodnevnim aktivnostima i uključenošću u programe : Eko – škole, Škole bez nasilja, Odgoja i obrazovanja za ljudska prava, Učeničke zadruge «Mrav», potiče razvoj humanosti, tolerancije, dobrovoljnosti.

Potaknuti upravo tim vrijednostima željeli bismo da se djela nesebične pomoći prepoznaju i cijene kao izuzetno vrijedna. Škola od 2005. godine provodi natječaj „Naj djelo nesebične pomoći“.

Nagrade za «NAJ DJELO NESEBIČNE POMOĆI» dodjeljuju se s ciljem poticanja solidarnosti i humanosti među učenicima osnovne škole. Na natječaj se prijavljuju učenici od 1. do 8. razreda OŠ «Petar Zrinski» Čabar i područnih škola u Gerovu, Plešcima, Prezidu i Tršću.

Nagrade za «Naj djelo nesebične pomoći» dodjeljuje se:

- za pruženu pomoć u opasnoj situaciji (drugom učeniku, odrasloj osobi) npr. na igralištu, skijalištu, na kolniku, u igri ...,
- pokretanje akcije pomoći u razredu, susjedstvu,

za učestalo:

- pružanje pomoći bolesnom prijatelju iz razreda, prijatelju iz susjedstva (u trajanju dužem od mjesec dana),
- pružanje pomoći starijim osobama u trajanju dužem od mjesec dana (npr. : donošenje potrepština iz trgovine, spremanje i nošenje drva, čišćenje snijega, druženje ...),
- pružanje pomoći roditeljima u slučaju bolesti roditelja, bolesti nekog drugog člana obitelji ... (u trajanju dužem od mjesec dana),
- pružanje pomoći u učenju prijatelju u razredu,
- sudjelovanje u dobrovoljnim akcijama na području našeg Grada.

Natječajno povjerenstvo sastoji se od predstavnika učenika, učitelja i roditelja.

Naj djelima u školskoj godini 2012./2013. proglašena su djela učenika:

1. Dominika Tomljanovića, 2. razred Čabar

Dominik svakodnevno brine o svojoj prabaki koja ima 91 godinu i živi s njim u obiteljskoj kući. Svoju nesebičnu pomoć pruža tako da joj približava čašu dok pije sok, hrani je, donosi joj stvari iz trgovine i ostaje s njom i čuva je dok roditelja nema kod kuće.

2. Kevina Malnara, 2. razred PŠ Prezid

Zima je bila duga i snježna. Tata je bio kod kuće preko zime. Svako smo jutro nakon doručka uzeli svatko svoju lopatu, tata veliku, a ja malu žutu i krenuli do naše susjede Mici i čistili joj snijeg ispred vrata. Ona nas je

dočekala s osmjehom. Bila je vrlo zahvalna što smo joj čistili jer je stara, sama i bolesna. Ja sam u srcu osjećao radost što smo je usrećili i pomagali joj.

3. Petre Žagar, 2. razred PŠ Prezid

Imam baku u Prezidu. Zove se Laura. Ima kuću u blizini naše. Pomažem joj u sitnim poslovima. Stara je i teško hoda. Dok dođe k nama, već se umori. Vraća se kući preko potoka. Bojim se da ne padne pa je vodim za ruku preko mosta do njene kuće. Baka mi uvijek zahvali i poljubi me, a ja sam sretna što joj mogu pomoći.



Natječajno povjerenstvo

*Ne trebaš hodati po vodi, ne moraš biti bolji od drugih,
nemaš ništa više od onog što svi ostali imaju, ali ono što
čini razliku, djela su kojima kod drugih ostavljaš svoj trag
....Otisak Srca*

Pedagoginja:
Ksenija Petelin, prof.

Izlet u Terme " Čatež "

Od 27. svibnja do 31. svibnja 2013. boravio sam u Termama " Čatež " s učiteljicom Radmilom Urh . Boravak u toplicama omogućila nam je OŠ " Janeza Hribarja " iz Staroga Trga .Tamo sam uz pomoć učiteljica učio plivati .

Prvu večer laganom šetnjom upoznali smo cjelokupan kompleks terma. Posebno mi se sviđalo " Indijansko selo " u kojem su gosti smješteni u šatorima.

Uz školu plivanja išli smo i na izlet u obližnje Brežice. Tamo smo posjetili staru tvrđavu u kojoj su sačuvani predmeti koje su upotrebljavali ljudi toga kraja. Vozili smo se i skelom preko rijeke Save , u večernjim satima igrali smo se na igralištu.

Večer prije povratka održana je " Zaključna večer " gdje smo se svi predstavili nekom scenskom igrom . Najuspješniji su nagrađeni , te su podijeljene diplome škole plivanja pojedinačno prema zaslugama .

Pet dana boravka u toplicama brzo je prošlo. Bilo mi je lijepo i nezaboravno i opet bih to želio ponoviti .

Dominik Tomljanović
2. razred Čabar

HRVATSKA – 28. EU ČLANICA

HRVATSKA – 28. EU ČLANICA

OŠ „Petar Zrinski“ se nalazi u Čabru, malom mjestu usred Gorskog kotara. Čabar okružuje lijepa zelena šuma. Naša škola je jako vrijedna, sudjeluje na mnogim raznim natjecanjima, a broji samo 47 učenika. Učenici 7. razreda: Anamarija Kvas, Dorian Loknar, Doris Petelin i Nikol Petelin izradili su plakat o članicama EU-a.

Svakoj smo državi nacrtali zastavu i neku posebnost po kojoj se ona ističe. Francusku krase Eifelov toranj i vino. U Njemačkoj se proizvode razni automobili poznati širom svijeta. Nizozemska je poznata po mnogobrojnim vjetrenjačama. U Belgiji se proizvodi najbolja i najcjenjenija čokolada. Luksemburg, iako malena država, u svijetu se jako ističe po bankarstvu i novcu. Pizza i Koloseum su najpoznatije stvari vezane za Italiju. Velika Britanija je poznata po Big Benu. Dansku nazivamo „Zemljom Lego kockica“ jer iz nje potječu poznate Lego kocke. Irska je ravna, zelena država za koju obilježava znak djeteline. U Grčkoj se nalazi poznata planina Olimp, za koju su Grci vjerovali da na njoj žive bogovi. Španjolka je poznata po uzgoju maslina i igrama s bikovima. Iz Portugala su došli jedni od najpoznatijih moreplovaca na svijetu pa smo za nju nacrtali brod. Iz Austrije dolazi Mozart, jedan od najvećih glazbenika svih vremena. Dinamit je proizveden u Švedskoj od poznatog znanstvenika Alfreda Nobela. Iz Finske dolazi Djed Božićnjak. Nebom Estonije lete mnoge lastavice. Latvija i Litva su zelje poznate po jantaru, okamenjenoj smoli. U Poljskoj se nalazi poznati rudnik soli. Češka je država poznata po pivarstvu. U Slovačkoj se nalazi restoran NLO. Mađarska je poznata po paprici. U Sloveniji se nalazi poznata planina Triglav. Za Maltu su poznati križari Ivanovci. Cipar je poznat po uzgoju vinove loze. U Bugarskoj je cijenjena ruža, od nje se rade svakakvi proizvodi. Za Rumunjsku se vjeruje da je zemlja vampira. Hrvatska je poznata po kravatama, kravate su se pojavile u Hrvatskoj i proširile diljem svijeta. Hrvatska je 28. EU članica. Ovaj projekt za nas predstavlja novi početak.

Martin Kvaternik, prof.



Rad učenika 7. razreda iz Čabra

„ČITAMO MI, U OBITELJI SVI“

Državni je projekt u organizaciji Hrvatske mreže školskih knjižničara koji se provodi u osnovnim školama koje to žele, među učenicima 3. razreda, već drugu godinu zaredom tijekom drugog polugodišta. Ovogodišnja knjižnična naprtnjača naše škole sastoji se od osam knjiga različitog sadržaja. To su:

- IGRAJMO SE KVIZA
- Kušec, M.: ZAGZANATI (zbirka pjesama)
- Pavličić, P.: DUNAV: p.s. 1991, vukovarske razglednice (eseji)
- Ovčar, R.: KRALJEVSKE SUZE (bajka)
- Čunčić-Bandov, J.: TINKA-FAKINKA (igrokazi)
- Reid, S.: ODISEJEVA PUTOVANJA
- Uvodić-Vranić, Lj.: KAKO SE DOBRO POSVAĐATI
- Rendić-Miočević, I.: UČENIK – ISTRAŽITELJ PROŠLOSTI

Projekt je zamišljen tako da se svakodnevno odvoji 15-20 minuta za obiteljsko čitanje : tiho, glasno, pojedinačno, zajedničko, kombinirano. Naprtnjača boravi pet dana u obitelji s ciljem senzibiliziranja obiteljskog čitanja i stvaranja navike svakodnevnog čitanja. Nakon čitanja učenik popuni svoju stranicu u bilježnici Dnevnika čitanja i nakon vraćanja knjiga u školu usmeno izvijesti razred o svojim dojmovima tijekom čitanja.

Nakon provedenih upitnika među učenicima i roditeljima projekt je dobio izvrsnu ocjenu i doživljen je kao vrlo poticajan za unaprjeđenje tehnike i ljubavi prema čitanju, stvaranju navike čitanja, kao i obiteljskog čitanja koje je posebno motivirajuće za djecu te dobi. Knjige smo kupili od prodaje staroga papira i koristimo prošlogodišnju naprtnjaču.

Učenički dojmovi tijekom čitanja:

ČITAMO MI, U OBITELJI SVI

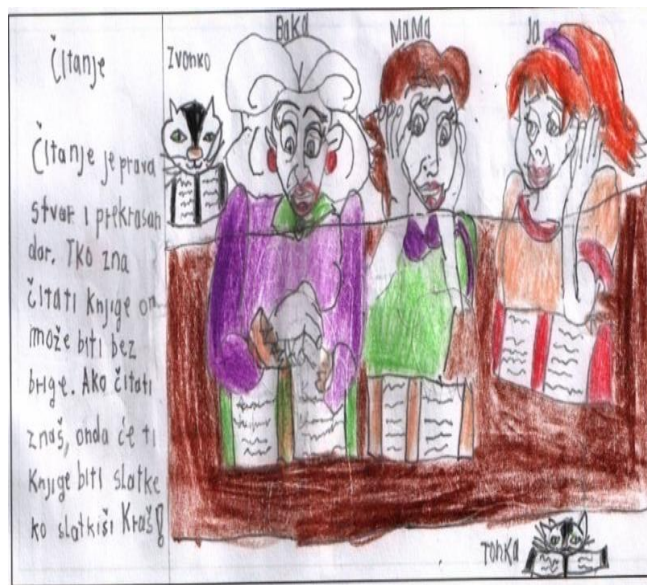
Ime i prezime učenika
Dorian Turk

Naprtnjača je boravila u mojoj obitelji
od petka 6.2. do srijeda 11.2.2013.

Moji dojmovi o čitanju u mojoj obitelji:

U idarvak sam dobio niksah s puno zanimljivih knjiga. U mojoj obitelji je svaki našao ponešto za sebe. Najviše me oduševile knjige „Igrajmo se kviza“ gdje je mogla sudjelovati cijela obitelj, te sam puno toga i naučio. Sviđjela mi se i knjiga „Tinka Fakinka“ i knjiga „Odisejeva putovanja“. Bilo je lijepo i malo bi to ponoviti.

Dorian Turk, 3. razred Gerovo



Marina Fonio, 3. razred Tršće

Iz Dnevnika čitanja

ŽUPANIJSKA I DRŽAVNA NATJECANJA I SMOTRE U ŠKOLSKOJ 2012./2013. GODINI

MATEMATIKA

Na županijskom natjecanju sudjelovali su učenici 4. razreda:

Marko Žagar, MŠ Čabar, vod. Silvana Š. Mačkić
Josip Lipovac, PŠ Prezid, vod. Darinka Rački
Josip Malnar, MŠ Čabar, vod. Silvana Š. Mačkić
Nikola Urh, MŠ Čabar, vod. Silvana Š. Mačkić
Ema Arih, PŠ Gerovo, vod. Irena Hudolin
Marko Žagar, Prezid, vod. Darinka Rački
Jan Tonchia, Prezid, vod. Darinka Rački
Borna Zbašnik, PŠ Tršće, vod. Helena Zbašnik

INFORMATIKA (INFOKUP)

Učenik 8. razreda DINO KLEPEC iz MŠ Čabar s voditeljicom Ines Petelin nastupio je na Županijskom natjecanju mladih informatičara i zauzeo 12. mjesto među 33 natjecatelja.

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Školu su na NADBISKUPIJSKOM natjecanju, na županijskoj razini natjecanja „Vjeronaučna olimpijada 2013.“ predstavljali :

Luka Arih, PŠ Gerovo
Karmela Štanfelj, PŠ Gerovo
Tihana Arh, PŠ Tršće
Sara Ramljak, PŠ Tršće

Među 37 natjecateljskih ekipa naši natjecatelji ostvarili su odlično 11. mjesto s voditeljem Marijom Stojakom.

LIDRANO

Za Županijsku smotru predložene su scenske igre iz MŠ Čabar pod naslovom „Odjeća (ne) čini čovjeka“, voditeljica Marina Hrga Arh i PŠ Tršće „Biti ili ne biti zaljubljen“, voditeljica Ingrid Žorž. Županijska smotra scenskih igara održana je 22. veljače. Radi vremenskih neprilika naši učenici nisu nastupili na Županijskoj smotri u Rijeci.

HRVATSKI JEZIK

U kategoriji učenika sedmih razreda iz poznavanja hrvatskoga jezika nastupila je TIHANA ARH iz PŠ Tršće s voditeljicom Ingrid Žorž. Tihana je u konkurenciji 48 natjecatelja zauzela 28. mjesto.

BIOLOGIJA

Učenik sedmoga razreda iz MŠ Čabar DORIAN LOKNAR s voditeljicom Melitom Lichtenthal na županijskom natjecanju zauzeo je odlično osmo mjesto.

KEMIJA

Učenica sedmoga razreda iz MŠ Čabar DORIS PETELIN s voditeljicom Melitom Lichtenthal na županijskom natjecanju iz kemije zauzela je 18 mjesto.

MEĐUŽUPANIJSKA I DRŽAVNA SMOTRA GLOBE PROGRAMA – 11. 3. 2013. DELNICE - ZADAR

PŠ Gerovo godinama je nositelj GLOBE programa i redoviti sudionik međužupanijskih i državnih natjecanja. Da bi se udovoljilo svim zahtjevima programa potreban je svakodnevni i cjelogodišnji rad. Zahvaljujući voditeljici programa Milici Vlanić i gerovskim osnovcima i ove su godine sudjelovali na međužupanijskom natjecanju u Delnicama i izborili plasman na završno državno natjecanje u Zadru.

Temom "**Utjecaj čovjeka na život u Biškom potoku**" našu školu predstavljali su Bruno Malnar, Zlatko Rendulić i Marin Štimec.

NACIONALNI PROGRAM ODGOJA I OBRAZOVANJA ZA LJUDSKA PRAVA I DEMOKRATSKO GRAĐANSTVO

Temom "**Čitanje je cool**" i ove školske godine učenici Bartol Janeš, Doris i Nikol Petelin, Anamarija Kvas, Dorian Loknar, Lea Žagar i Dea Turk s voditeljicom Ksenijom Petelin uspješno su nastupili na županijskoj i državnoj smotri.

LITERARNI NATJEČAJI

32. SMOTRA DJEČJEG KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA - „Dragutin Domjanić“ – Sveti Ivan Zelina

- Lana Reljac, 8.r. Čabar: Ko prideš v pubertet, vod. Marina Hrga-Arh
- Sabina Fućak, 5.r. PŠ Tršće: Maja sjestra blizanka, vod. Tatjana Turk
- Maja Turk, 8.r. PŠ Prezid: Teč, vod. Rezika Jašarević
- Sara Turk, 5. r. PŠ Gerovo: Naj, vod. Vilma Žagar

IVICA KIČMANOVIĆ 2013. (29. Dani Ante Kovačića)

Pohvale za škole i učiteljice – mentorice OŠ Petar Zrinski Čabar (s područnim školama) – Primorsko-goranska županija

Voditeljice: Tina Malnar, Rezika Jašarević i Ingrid Žorž

Nagrađeni radovi:

- Jan Kocet, 2. r. OŠ Petar Zrinski Čabar: Moj zavičaj (lit.), voditeljica Tina Malnar
- Klara Leskovar, 7.r. PŠ Prezid: Danas (pjesma), vod. Rezika Jašarević
- Maja Turk, 8.r. PŠ Prezid: Jesen (pjesma), voditeljica Rezika Jašarević
- Martin Troha, 8.r. PŠ Tršće: Moja sirena (lit.), voditeljica Ingrid Žorž

Pohvaljeni radovi:

- David Kuzele, 8. r. OŠ P. Zrinski Čabar: Problem anga osmaša (pjesma.), vod. Marina Hrga-Arh
- Filip Ožbolt, 8. r. PŠ Prezid: Čudni cajti (pjesma), vod. Rezika Jašarević
- Patrik Kovač, 5. r. PŠ Tršće: Suncokret Žučko i njegovi prijatelji (lit.), vod. Ingrid Žorž
- Karmela Štanfelj, 5. r. PŠ Gerovo: Nestašna jesen (lit.), voditeljica Sanja Klarić
- Nives Štimac, 7. r. PŠ Gerovo: Noć u mome mjestu (pjesma), vod. Sanja Klarić

Na kreativnom natječaju Narodnih novina "Most od riječi hrvatskih" povodom 170. obljetnice prvoga govora na hrvatskom jeziku u Hrvatskom saboru, što ga je Ivan Kukuljević Sakcinski održao 2. svibnja 1843. godine, u kategoriji Literarni radovi od 1. do 4. Razreda

- I. mjesto, tablet i namjenska sredstva za rad svoje literarne grupe u vrijednosti 3.000,00 kuna**
Jan Kocet, 2. razred Čabar: Žive riječi
mentorica: Tina Malnar, dipl. učiteljica razredne nastave.

Nagrada Turističke zajednice Kvarner na temu „Ljepote mojeg zavičaja“: „ČEBRANSKA ŠUMA“
Lea Žagar, 6. razred Čabar, Mentorica: Marina Hrga-Arh, prof.

**EKO-KVIZ
DRŽAVNA SMOTRA „LIJEPA NAŠA“**

Turizam industrijske baštine - Rudarstvo u Tršču

Iva Hudolin, 5. razred PŠ Tršće
Sara Buneta, 6. razred PŠ Tršće
Veronika Milošević, 7. razred PŠ Tršće
Maja Turk 8. razred PŠ Prezid
Mentor: Mišo Đodo, prof.

NAJ UČENICI U ŠKOLSKOJ GODINI 2012./2013.

Razredna vijeća naših škola odabrali su učenike na temelju cjelokupnog napredovanja tijekom jedne školske godine. Kriteriji obuhvaćaju: uspjeh učenika u radu-odgovorno se odnosi prema radnim obavezama, redovitost u radu, vladanje –odnos prema učenicima, učiteljima i djelatnicima škole , sudjelovanje u izvannastavnim aktivnostima, postignuti rezultati na natjecanjima i smotrama, sudjelovanje i postignuti rezultati u izvanškolskim aktivnostima.

PŠ TRŠĆE

- TIHANA ARH, 7. razred

PŠ PREZID

- FILIP OŽBOLT, 8.razred

PŠ GEROVO

- KARMELA ŠTANFELJ, 5. razred

MŠ ČABAR

- ANJA HOGE, 8.razred

SPORTSKI REZULTATI

STOLNI TENIS – prvenstvo osnovnih i srednjih škola PGŽ-a, regija Gorski kotar
Natjecanje je održano u Gerovu i muška i ženska ekipa naše škole osvojila je 1. mjesto.

Muška ekipa: Marin i Patrik Štimec, Zlatko Rendulić i Bruno Malnar.
Ženska ekipa: Nives Štimec, Tijana Kukuljan, Maja Turk i Petra Kajić.
Voditelj: Marijan Lisac

KROS – prvenstvo PGŽ-a
Učenici PŠ Gerovo osvojili su ekipno 3. mjesto.

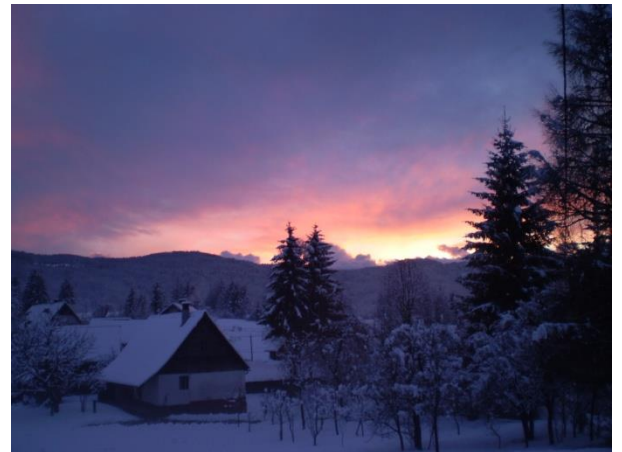
Učenici: Rafael Žagar, Bruno Malnar, Marin Štimec i Zlatko Rendulić.
Voditelj: Marijan Lisac

EKO - FOTKA 2013.

Osnovna škola "Petar Zrinski" Čabar raspisala je natječaj za najbolju učeničku fotografiju "Eko - fotka 2013." Tema ovogodišnjeg natječaja bila je "Prirodne ljepote moga zavičaja". Na natječaj je pristigla 41 fotografija, među kojima je stručni žiri odabrao najuspješnije. Prvo mjesto osvojio je Marko Žagar, učenik 4. razreda MŠ Čabar, drugo mjesto podijelili su Ivan i Marin Klarić, učenici 4. razreda PŠ Prezid, a treće je mjesto pripalo Antonelli Ožbolt, učenici 3.razreda MŠ Čabar. Najuspješnijim učenicima na svečanosti u povodu Dana škole dodijeljene su nagrade.



Marko Žagar, 4. razred Čabar



Ivan i Marin Klarić, 4. razred Prezid



Antonella Ožbolt, 3. razred Čabar

PROJEKT: „ČITANJE JE COOL !“

Učenici

5. razred: Bartol Janeš

6. razred: Lea Žagar i Dea Turk

7. razred: Anamarija Kvas, Doris Petelin, Nikol Petelin i Dorian Loknar

Voditeljica projekta

Ksenija Petelin, prof.

Izbor i istraživanje problema

Čitanje predstavlja vještinu koja je temelj pismenosti. Čitanjem se usvajaju nova znanja, dobivaju informacije neophodne u svakodnevnom životu, razvijaju mašta i kreativnost.

Mnoga istraživanja potvrđuju da djeca danas manje čitaju. Razlog tomu zasigurno je vrijeme u kojem dominiraju različiti mediji uz koje odrastaju djeca i mladi. Televizijski program i sadržaji na internetu koriste slikovne poruke koje su vrlo privlačne i olakšavaju komunikaciju, a za sliku se kaže da vrijedi tisuću riječi.

Djeca se vrlo često, prvi put susreću s bajkama i pričama putem crtanih filmova na televiziji ili računalu. Samim time koriste već oblikovane sadržaje koji ne potiču njihovu maštu i ne dobivaju priliku da odrastaju uz priče svojih roditelja, baka i djedova.

Unatoč vrlo velikom broju različitih tiskanih knjiga, ali i novijih elektronskih knjiga, čitanje postaje djeci manje zanimljivo. Knjige iz školska lektira velikim su djelom jedine knjige koje čitaju.

Prema istraživanju koje je provedeno za tportal.hr, tek 33,5% ispitanih građana Hrvatske čita knjige, odnosno 66,5% građana uopće ne čita knjige.

Rješavajući naš problem naišli smo na rezultate Međunarodnog programa za procjenu znanja i vještina učenika nužnih za potpuno sudjelovanje u društvu (PISA). Istraživanje provedeno 2009. godine posebno je bilo usmjereno na čitalačku pismenost. U tom su istraživanju sudjelovali učenici u dobi od 15 godina u 64 zemlje svijeta, a među njima i učenici iz Hrvatske. Hrvatska je zauzela 36. mjesto. 25% učenika čitanje smatra izgubljenim vremenom, a 60% ne voli ići u knjižnice.

Navike čitanja usvojene u mlađoj dobi temelj su razvoju dobre vještine čitanja jer samo dobro usvojena vještina čitanja s razumijevanjem preduvjet je aktivnog čitanja i čitanja s zadovoljstvom.

Moguća rješenja problema

Učenici su analizirali pozitivne i negativne strane trenutne politike i mogućih rješenja. Prvo rješenje odnosilo se na poticanje čitanja putem e- knjiga, a druga se politika odnosila na stvaranje medijske kampanje kojom bi se, na razini države, putem reklama na televiziji, interneta i u časopisima promoviralo čitanje.

Najbolji pristup rješenju problema

Analizirajući dobre i loše strane politika kojima bismo mogli riješiti problem opredijelili smo se za rješenja kojima ćemo poticati i promovirati čitanje. Iz svake politike izdvojili smo najprihvatljivije. Učenici podržavaju trenutnu politiku u kojoj su istaknute prednosti čitanja knjiga. Knjige su dostupne i mogućnosti za njihovom posudbom imaju u kućnim bibliotekama, školskoj i novoobnovljenoj gradskoj knjižnici. Razvojem tehnologije pruža se mogućnost čitanja e-knjiga. Premda te prednosti za sada nisu dostupne svima, u budućnosti će zasigurno biti. Čitanje i razumijevanje pročitane neophodne su vještine za korištenje svih medija u kojima postoje pisane informacije. Smatraju da je kombinacija suvremene tehnologije i čitanja mnogima vrlo prihvatljiva. Zalažu se i za dijelove druge politike koja rješenje vidi u stvaranju medijske kampanje koja će promovirati čitanje na razini naše države. Promovirati čitanje i stvarati ozračje u kojem je čitanje vrijednost vrlo je važno i poticajno za sve. Ljubav prema čitanju razvija se još u ranom djetinjstvu. Istraživanja Poliklinike „Suvag“ ističu važnost čitanja u obitelji. 30-35% govornih poteškoća kod djece povezuje se s prevelikom izloženošću djece televiziji i računalu. Učenici se zalažu se za čitanje od najranije dobi jer to je način da se zavoli čitanje i razvije ljubav prema pisanom sadržaju koja će trajati i u odrasloj dobi.

Plan djelovanja

- Upoznali smo učenike, učitelje, roditelje i građane s našim projektom.
- Organizirali smo „Čitateljske susrete“ na kojima smo predstavili svoju omiljenu knjigu, pročitali literarni uradak, predstavljali mlade pjesnike i pozivali goste.
- Dogovorili smo i proveli „Dan za priču“ u DV „Buba Mara“ Čabar i s učenicima 1. i 2. razreda.
- U suradnji sa školskom knjižničarkom, a prema uspješnom modelu projekta „Čitamo mi, u obitelji svi“ koji se provodi u mlađim razredima, potakli smo provođenje projekta „Knjigom do svih“ za učenike starijih razreda.
- Sredstva prikupljena u akciji skupljanja staroga papira utrošili smo za kupnju školske lektire.
- Izradili smo letak s informacijama o dostupnim e-knjigama na internetu.
- Putem reklamnog spota za učenik pokrenuli smo medijsku kampanju o važnosti čitanja.
- Projekt smo predstavili u medijima: radiju Gorski kotar, Učeničkom listu „Mladi Goran“, Novom listu i internetskoj stranici škole.

Ostvareni rezultati

Učenici su radom na projektu usvajali vještine neophodne za argumentirano iznošenje i zastupanje svog mišljenja. Razvijali su komunikacijske i socijalne vještine i na praktičan način stjecali znanja o vlastitim pravima i odgovornostima i o pravima i odgovornostima drugih.

Projekt je bio predstavljen

S projektom su upoznati učenici, učitelji, roditelji i lokalna zajednica. Projekt je nakon Županijske smotre u Rijeci predstavljen na Radiju Gorski kotar, Novom listu, Učeničkom listu „Mladi Goran“ i internetskoj stranici škole.



OSMAŠI

ŠKOLSKA GODINA
2012./2013.

Matična škola Čabar:

1. Hoge Anja
2. Janeš Alojz
3. Janeš Goran
4. Klepec Dino
5. Kuzele David
6. Ožbolt Stella
7. Rajšel Izabel – Maria
8. Reljac Lana
9. Štimac Tomislav

Područna škola Gerovo:

10. Arih Luka
11. Krulić Kristijan
12. Malnar Bruno
13. Markovčić Stjepan
14. Obranović Zoran
15. Reljac Petar
16. Rendulić Zlatko
17. Štimec Marin

Područna škola Prezid:

18. Kajić Petra
19. Klepac Denny
20. Ožbolt Filip
21. Turk Maja
22. Turk Nino

Područna škola Tršće:

23. Malnar Domagoj
24. Malnar Simon
25. Reljac David
26. Starčević Nino
27. Šebenik Alen
28. Štefančić David
29. Štimac Martina
30. Troha Martin
31. Vesel Monika
32. Zbašnik Luka

Razrednici:

1. Barbara Ožbolt, prof. – Josip Čaić, prof.
2. Darinka Kovač, prof.
3. Ines Mlakar, prof.
4. Ingrid Žorž, prof.

